

นามสถานที่ในภูเก็ต

ผศ.สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์

ย (ค้นหาด้วยเมนู FIND)

บ้านเหนือ หมู่ ๒ ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ทิศเหนือ ทิศตะวันออกและทิศใต้มีควน ทิศตะวันตกติดบ้านกลาง ภูมิประเทศเป็นสวนยาง ภูเขา ป่า ปัจจุบันเป็นที่พักอาศัย และสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำสวนยางพารา นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ไทยถิ่นใต้(ซจี เป็นสุข เพศหญิง เกิด พ.ศ.2492 ที่บ้านเหนือ 15 หมู่ 2 ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึงบ้านที่อยู่ด้านทิศเหนือของบ้านกมลา(สกุล ณ นคร ให้ข้อมูลเมื่อ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖)

ย ย บ้านหัวควนย หมู่ ๕ ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ทิศเหนือมีภูเขาดินแดง ทิศตะวันออกและใต้เป็นควนเขากมลา ทิศตะวันตกติดบ้านบางหวาน ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนา เนินเขา สวนทุเรียนและสวนยางพารา ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยและทุ่งนาร้าง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำสวนยางพารา นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดบ้านหัวควน(นางเรียม ปาหนัน เกิด พ.ศ. ที่บ้านบางเทา ปัจจุบันอยู่ที่ 138/1 หมู่ 2 ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2546 และไอซามา ปาหนัน เกิดเมื่อ พ.ศ. 2496 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางเทา ปัจจุบันอยู่ที่ 138/1 หมู่ 2 ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต 83120 ให้ข้อมูลเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2546) บ้านหัวควน หมู่ ๕ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต หัวควน เนื่องจากเส้นทางที่เดินทางมายังหมู่บ้านเป็นที่เชื่อมโยงระหว่างบ้านบางคูกับบ้านหัวควน จะต้องขึ้นเนินสูงมีลักษณะเป็นควนชันมาก จึงเรียกว่า บ้านหัวควนย มีต้นยางใหญ่ อยู่ตรงหัวควน จึงเรียกว่า ควนต้นยางย และคนกลุ่มแรกที่เข้ามา คือ โต๊ะกอหมาด เป็นชาวไทยมุสลิม เดิมอาศัยที่เกาะปឹងอพยพครอบครัวมาอยู่ที่ภูเก็ต ทิศเหนือติดหมู่ 5 บ้านเกาะแก้ว ทิศใต้ติดบ้านบางคู ทิศตะวันออกจดทะเลอันดามัน ทิศตะวันตกติดภูเขาจะตา ภูมิประเทศเป็นสวนยาง ในปัจจุบันกลายเป็นถนนหนทางและที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบรับจ้าง ทำสวน นับถือนับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีหน่วยงานบำรุงทางแขวงทางภูเก็ต โรงเรียนมุสลิมวิทยา (เจ๊ะดิน เหมเหล็ก อายุ 65 ปี เกิด พ.ศ.2481 บ้านเกาะแก้ว ที่ 6/1 หมู่ 4 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83200 ให้ข้อมูลเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงพื้นที่ที่เป็นเนินสูงสุด(เกตุณภา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑๔)

ย ย บ้านนาคาเลย หมู่ ๖ ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นควนเขากมลา ทิศใต้เป็นควนเขานาคา ทิศตะวันตกจดอ่าวกมลา ประวัติชุมชนเมื่อ ๕๐ ปีก่อนมีบ้านประมาณ ๑๐ หลัง ส่วนใหญ่ย้ายมาจากมาเลเซีย ภูมิประเทศเป็นป่าควนเขา มีงู ปัจจุบันเป็นที่พักอาศัยและสวนยางพารา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างกรีดยางและธุรกิจการท่องเที่ยว นับถือศาสนาอิสลาม มีนับถือศาสนาพุทธประมาณร้อยละ ๑๐ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิด ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาคา(นางเรียม ปาหนัน เกิด พ.ศ. ที่บ้านบางเทา ปัจจุบันอยู่ที่ 138/1 หมู่ 2 ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2546 และไอซามา ปาหนัน เกิดเมื่อ พ.ศ. 2496 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางเทา ปัจจุบันอยู่ที่ 138/1 หมู่ 2 ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต 83120 ให้ข้อมูลเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2546)

ย ย บ้านเกิดโฮย หมู่ ๑ ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต คือเกิดโฮย ซึ่งแปลว่า ความสามัคคี ต่อมาได้เพี้ยนเป็น "เกิดโฮ" ทิศเหนือติดบ้านตากแดด ทิศใต้มีควน ทิศตะวันออกติดควนลิ้มชาน ทิศตะวันตกติดบ้านทุ่งทอง มีเชื้อสายจีน ภูมิประเทศเป็นแหล่งแร่ดีบุกที่อุดมสมบูรณ์ ปัจจุบันกลายเป็นบ้านจัดสรร แหล่งน้ำ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย ธุรกิจด้านเสริมสวยและธุรกิจบ้านเช่า นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กย วัดอนุชาชุกฤษฏาราม โรงเรียนเกิดโฮ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต (อุดม ยอดกุล เกิด พ.ศ. 2508 จังหวัดภูเก็ต ที่อยู่ปัจจุบัน 28/15 หมู่ 1 ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงเขามะม่วง จากคำบุเกะปาโฮะ(ประสิทธิ์ ชินการณ ให้ข้อมูลเมื่อ ๘ กันยายน ๒๕๔๖)

ย ย บ้านกะทู้ หมู่ ๒ ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต กะทู้ มาจากในทวย เพี้ยนจากนายตุ เป็นผู้เฝ้าประตูเมืองตามความเชื่อของคนสมัยโบราณ พิธีตั้งเครื่องสังเวยนายประตูในปัจจุบันก็มีอยู่ที่บ้านที่เรือนที่มีความเชื่อผูกพันมาแต่อดีต เช่น การแต่งงาน เมื่อเจ้าบ่าวมาบ้านเจ้าสาวก็ทำพิธี นายตุมีโก้ม 1 ตัว เหล่า 1 ขวด เพี้ยน มาตั้งบุชาxonอนุญาตจากทาวนนทรีผู้เฝ้าประตู ขอเข้าไปบ้านเจ้าสาว ทาวนนทรีก็อนุญาตให้เข้าไป พิธีตั้งสังเวยนายประตูนั้น ไม่ใช่เฉพาะงานแต่งงานอย่างเดียว ยังมีพิธีเปิดประตูของพวกเพลง "บอก" ด้วยเพื่อมาบอกศักราชให้ชาวบ้านทราบเรื่องดิน ฟ้า อากาศว่าได้ผลหรือเสียผลในการทำไร่นานั้นมากน้อยเท่าใด ยามดี ยามร้าย มหาโชค มหาไชย ในการปลูกบ้านเรือนอาศัยเจ็บไข้ได้ป่วยทุกประการย คำว่า ในทวยมาจาก นายตุ เพราะในทวย เป็นที่ราบอยู่ในหุบเขาล้อมรอบ ภาษาต่างประเทศเรียก กราบาศดู คือเขาหินล้อมเป็นวงกลม แล้วเพี้ยนมาเป็น กะทู้ และกะทู้ (เกตุณภา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๗๐) รัชกาลที่ 6 ทรงชมความงามของเมืองเกิดโฮเมื่อวันที ๒๘ เมษายน ๒๕๔๒ ว่า "เมื่อเข้าไปในแดนอำเภอกะทู้แล้วได้สักหนอย ถนนผ่าไปเนเขา พอไผลออกไปราวกับเปิดฉากละคร" (เกตุณภา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๗๐)ย ทิศเหนือติดบ้านกะทู้ หมู่ ๗ย ทิศใต้ติดสี่แยกชายอุ้น สี่แยกคูหลองและสี่แยกกอจิม ทิศตะวันออกจดไอลแลนด์วิว ทิศตะวันตกติดบ้านสี่ก้อย ภูมิประเทศเป็นป่า ปัจจุบันเป็นป่าควน คลอง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทย จีนฮกเกี้ยน และไทยถิ่นใต้ มีศูนย์วัฒนธรรมรดกท้องถิ่น เทศบาลตำบลกะทู้ และโรงเรียนบ้านกะทู้ (สมคิด จิวสกุล อายุ 43 ปี เกิด พ.ศ. 2503 บ้านกะทู้ ที่อยู่ปัจจุบัน 7/7 หมู่ 2 ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงนายประตู และอีกนัยหนึ่งหมายถึงอ่าวหิน(เกตุณภา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๗๐)

ย ย บ้านกะทู้ หมู่ ๓ ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต บ้านกะทู้ ทิศเหนือเป็นควน ทิศใต้และทิศตะวันออกติดหมู่ ๒ ตำบลกะทู้ ติดตะวันตกติด หมู่ ๔ย

มีเชื้อสายจีนฮกเกี้ยน ภูมิประเทศเป็นทุ่งนา แหล่งน้ำ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ (ตัวใจใหญ่ อายุ 61 ปี เกิด พ.ศ.2485 ย บ้านกะทุ หมู่ 4 ตำบลกะทุ อำเภอกะทุ จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ย บ้านกะทุ หมู่ ๔ ตำบลกะทุ อำเภอกะทุ จังหวัดภูเก็ต ในทิวเขาที่ผืนนาจาก คำว่า นายตุ ภาษาต่างประเทศเรียกว่า กราบตุ คืออาวที่มีหิน ทิศเหนือติดเหมืองแร่เก่า ความเขา ทิศใต้จรดโรงเรียนบ้านกะทุ ม.๒ กับหมู่ ๖ สังก่อ ทิศตะวันออก ติด หมู่ ๓ บ้านกะทุ ทิศตะวันตกติด หมู่ ๕ ไม่เรียบ กับหมู่ 6 สังก่อ ภูมิประเทศในอดีต มีลักษณะเป็นป่า ทุ่งและมีหนองน้ำ หรือห้วย ทำเหมืองแร่ ทุ่งนา ปัจจุบันเป็นป่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบบ้านจัดสรร รับราชการ ทำงานบริษัท โรงแรม นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทย ภาษาจีนฮกเกี้ยน และภาษาถิ่นภูเก็ต มีวัฒนธรรมสถาน ศาลเจ้าบรรพบุรุษ(ต๋องย่องสูง) วัคกะทุ พระพุทธบาทจำลอง (ภูหว่า) ศาลเจ้ากะทุ (สำเร็จ คุณสนอง อายุ 77 ปี เกิด พ.ศ. 2469 จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่อยู่ปัจจุบัน 63 หมู่ 4 ตำบลกะทุ อำเภอกะทุ จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงอ่าวหิน(เกตุณา

มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:)

ย ย บ้านไม่เรียบ หมู่ ๖ ตำบลกะทุ อำเภอกะทุ จังหวัดภูเก็ต บ้านไม่เรียบบริเวณนี้มีข้างอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากเพราะมีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งน้ำมีน้ำไหลมาอยู่เสมอ ประชาชนจึงตัดไม้เรียบมาต่อ ๆ กันเป็นพื้นทางเดิน ทิศเหนือติดความเขา และชื่อเดิมบ้านเหนือ มีการสร้างโรงเรียนจึงเปลี่ยนตามชื่อของ โรงเรียนบ้านไม่เรียบ ทิศใต้ติดถนนวิจิตรสงคราม ทิศตะวันออกติดป่า ความเขา ทิศตะวันตกติดเขาหว่า(พระธาตุภูหว่า) ภูมิประเทศในอดีตเป็น ป่า แหล่งน้ำ ความเขา ทุ่งนา เหมืองแร่เก่า ปัจจุบัน เป็นป่า แหล่งน้ำ ความเขา นับถือศาสนาพุทธ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวนผลไม้ ภาษาที่ใช้เป็นไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนบ้านไม่เรียบ (สมบูรณ์ กาวเร็ว อายุ 46 ปี เกิด พ.ศ.2500 บ้านป่าตอง ณ บ้านพักครู โรงเรียนบ้านไม่เรียบ ม.6 ตำบลกะทุ อำเภอกะทุ 83120ย ให้ข้อมูลเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงการเอาไม้มาวางบนพื้นเรียงต่อกัน และหมายถึงชื่อพืชชนิดหนึ่งกลุ่มเดียวกับต้นไทร ใบคล้ายใบโพ ชาวบ้านเรียกว่าโพเลีย(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๗๒)

ย ย บ้านสี่ก้อย หมู่ ๖ ตำบลกะทุ อำเภอกะทุ จังหวัดภูเก็ต บ้านสี่ก้อย บ้านบางเจ็ม เชื่อว่าสมัยก่อนมีกอไม้ ๔ กอ ทิศเหนือ จดน้ำตกกะทุ ทิศใต้จดสำนักงานประถมศึกษา ทิศตะวันตกติดท้ายเหมืองแร่เก่า ทิศตะวันตกจดศาลเจ้าแป๊ะก๊อง ความป่าตอง ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่ารกป่าดิบ ปัจจุบันกลายเป็นที่อยู่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบค้าขาย รับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีวัฒนธรรมสถานคือ ศาลเจ้าทวนฮกเก็ง ที่ว่าการอำเภอกะทุ สถานีตำรวจภูธรทุ่งทอง สหกรณ์การเกษตร (เรวัฒน์ รักชาติ อายุ 51 ปี เกิด พ.ศ. 2495 บ้านสี่ก้อย ที่อยู่ 31 หมู่ 6 ตำบลกะทุ อำเภอกะทุ จังหวัดภูเก็ต 83120ย ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)(นิตยา รักชาติ อายุ 42 ปี เกิด พ.ศ. 2500 ห้วยยอด จังหวัดตรัง ที่อยู่ 31/1 หมู่ 6 ตำบลกะทุ อำเภอกะทุ 83120 ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านกระรอน หมู่ ๑ ตำบลกระรอน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านรณ บ้านกระรอน ทิศเหนือติด ป่าตอง อำเภอกะทุ ทิศใต้ติดบ้านบางลา ทิศตะวันออกติดตำบลฉลอง ทิศตะวันตกจดทะเลอันดามัน ภูมิประเทศในอดีตเป็นชายทะเลสามารถทำนาได้ มีป่าความเขา ที่ราบเป็นทุ่งนา ปัจจุบันเป็นสถานที่ท่องเที่ยว บังกะโล ร้านอาหารภัตตาคาร ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบค้าขาย ธุรกิจการท่องเที่ยว และธุรกิจบ้านเช่า นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาถิ่นภูเก็ต มีวัฒนธรรมสถาน วัดสุวรรณคีรีเขต โรงเรียนวัดสุวรรณคีรีเขตและสำนักสงฆ์ (วิจิต เฟื่องมุสิก อายุ 30 ปี เกิด พ.ศ.2516ย จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัจจุบันอยู่ที่ 85 หมู่ 4 บ้านคอกช้าง ตำบลกระรอน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านหมายถึง อ่าวที่มีเรือน*(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑๒)

ย ย บ้านในหานย หมู่ ๑ ตำบลกระรอน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านในหาน เป็นบึงขนาดใหญ่ เป็นแอ่งน้ำ เป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ๑ อยู่ทางทิศเหนือย ทิศเหนือติดสันเขากะรอนน้อย(บริเวณโรงแรมเมอริเดียน) ทิศใต้ติดหมู่ ๑ บ้านกระรอน ทิศตะวันออกจดเขาเกิด ทิศตะวันตกจดทะเลอันดามัน ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนา ป่า หนองน้ำ ปัจจุบันได้กลายเป็นที่อยู่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้จะเป็นภาษาไทยถิ่นใต้ ย ย บ้านกะตะ ย หมู่ ๒ ตำบลกระรอน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บริเวณกะตะ กระรอนมีผู้ศักดิ์สิทธิ์เรียกว่า "พอดายมดิงส์" มีช้าง ๒ เชือกแต่สร้างบ้านเรือน (รณ) ในหุบเขาแห่งหนึ่ง เรียกว่า "กะรณ" นอกจากนี้มีช้างแล้วทำนไถทำนาทำไร่และเอาขามตาก(ตะ) บริเวณที่ราบ เซึ่งชายเขาอีกแห่งหนึ่ง เรียกกะตะย ครั้งหนึ่งช้างได้ขาดหนีไป ทางนี้ลากหอกตามช้างไปทางแหลมพันวา ลากหอกผ่านเขาจนเขาขาด กลายเป็นช่องเขาขาด

เพราะอิทธิฤทธิ์ของการลากหอกตามช้างของท่าน ทิศเหนือติดบ้านคอกช้าง ทิศใต้จดตำบลลาไวย์ และทะเลอันดามัน ทิศตะวันออกติดตำบลฉลอง ทิศตะวันตกจดทะเลอันดามัน ภูมิประเทศในอดีต เป็นทุ่งนา ทุ่งหญ้า ป่า ภูเขา ปัจจุบันเป็นควนป่าเขา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ วัฒนธรรมสถานมี วัดกิตติสังฆาราม ชื่อบ้านนี้หมายถึงตากข้าวหรือทำนาข้าว (ประสิทธิ์ พาดอน อายุ 57 ปี เกิด พ.ศ.2489 บ้านคอกช้าง ย ที่อยู่ ๒ 10 หมู่ 4 ตำบลกระรอน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2546)) สุนัย ราชภัฏชวาทักษ์ (๒๕๒๗:๑๙๕)ได้ค้นคว้าพบว่า กะตะมาจาก กราตะ แปลว่า อ่าวข้าว

ย ย บ้านโคกโหนดย หมู่ ๒ ตำบลกระรอน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านโคกโหนด ซึ่งมีบริเวณที่มีต้นตาลมาก ทิศเหนือติดทุ่งนา ทิศใต้ติดขอบเนินเขา ระหว่าง กะตะน้อยกับกะตะใหญ่ ทิศตะวันออกติดควนหลาน้ำ ทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นต้นตาล ทุ่งนา ทุ่งหญ้า ปัจจุบันเป็นสถานประกอบการ ที่อยู่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้จะใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ (ประสิทธิ์ พาดอน อายุ 57 ปี เกิด พ.ศ.2489 บ้านคอกช้าง ย ที่อยู่ 10 หมู่ 4 ตำบลกระรอน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2546) ย บ้านโคกโหนด หมู่ ๘, ๙ ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โลกโหนด ลักษณะเป็นเนิน เรียกโคก บริเวณบ้านมีต้นตาลโตดเป็นจำนวนมาก อาณาเขตทิศเหนือติดบนสวน, ป่าหลาย ทิศใต้ติดบ้านห้าแยก ทิศตะวันออกติดชายทะเล ทิศตะวันตกติดถนนเจ้าฟ้าตะวันตก ภูมิประเทศในอดีตเป็น ไร่ ทุ่งนา ต้นตาล ปัจจุบันฟาร์มเลี้ยงกุ้ง คลอง นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ใช้ภาษาใต้และภาษากลาง มีกรมสรรพากร (วิรัชย จริวัฒน์วิจิตร อายุ 62 ปี เกิด พ.ศ.ย ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านห้าแยกย 3 หมู่ 5 ตำบลลาไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 25 มกราคม 2547) ย บ้านโคกโหนด หมู่ ๖ ตำบลเชิงทะเล อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ย โลกโหนด (โคก - ขึ้นจากนาจะเรียกว่าโคกย เนิน - มีต้นโหนดมาก เป็นพื้นมีทุ่งนากว้าง) และเมื่อ พ.ศ. 2499 ประมาณ 95 ปี มียายชีพวง ตาเขียว ประทีป ณ ถลาง ยาวเขียน ยายเฉลิม ได้เข้ามาบุกเบิกป่าบนโคกอยู่เพียง 4 ครัวเรือน และขยายออกมาจากที่เดิม เนื่องจากต้องการขยายที่ทำกิน และขยายครอบครัว ทิศเหนือติดกับบ้านคอง ทิศใต้จดทะเลอันดามัน ทิศตะวันออกติดหมู่บ้านในทอน ทิศตะวันตกติดกับหมู่บ้านป่าสัก ตำบลเชิงทะเล ภูมิประเทศเป็นทรัพยากรธรรมชาติขึ้นเองตามธรรมชาติ พืชผัก และมีสัตว์ป่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง 126 ครอบครัว ทำสวน 20 ครอบครัวและค้าขาย 9 ครอบครัว นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (เพียร วัชวุฒิ อายุ 78 ปี เกิด พ.ศ. 2468 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านท่าเรือ ที่อยู่ 63 หมู่ 7 ถนนศรีสุนทร ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2546)

ชื่อบ้านหมายถึงบ้านที่อยู่บนเนินและมีต้นตาลโหนด (เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๕๕)

ย ย บ้านในพวย หมู่ ๓ ตำบลกระรอน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านในพวย "พวย" เป็นที่ที่มีน้ำขัง น้ำตื้น บริเวณนั้นมีบ้านอยู่ใกล้กับพวย เรียกบ้านในพวย ทิศเหนือติดหมู่ ๑ บ้านกระรอน ทิศใต้ติดสันเขาระหว่าง หมู่ ๓ กับบ้านในพวย ทิศตะวันออกติดเขาเกิด ทิศตะวันตกจดโรงแรมบาร์เบียร์ ภูมิประเทศในอดีต เป็นแหล่งน้ำ ป่า ทุ่งหญ้า

ปัจจุบันเป็นบ้านพักอาศัย และสถานประกอบการ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นไทยถิ่นใต้ (ประสิทธิ์ พาดอน อายุ 57 ปี เกิด พ.ศ.2489 บ้านคอกช้างย ที่อยู่ ซ 10 หมู่ 4 ตำบลกระน อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึงบึงน้ำชายฝั่งทะเล(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓):

ย ย บ้านคอกช้างย หมู่ ๔ ตำบลกระน อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านคอกช้าง(ประสิทธิ์ พาดอน อายุ 57 ปี เกิด พ.ศ.2489 บ้านคอกช้าง บ้านเลขที่ 10 หมู่ 4 ตำบลกระน อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงคอกให้ช้างอยู่(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑๓)

ย ย บ้านท้ายนา ย หมู่ ๔ ตำบลกระน อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านท้ายนา ทิศเหนือติดบ้านบางลา ทิศใต้จรดโรงแรม ร้านค้า บาร์เบียร์ ทิศตะวันออกติดหมู่ ๔ ทิศตะวันตกจรดทะเล ภูมิประเทศในอดีต เป็นทุ่งนา ทุ่งหญ้า แหล่งน้ำ ปัจจุบันเป็นนาร้าง ที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นไทยถิ่นใต้ ชื่อบ้านนี้หมายถึงส่วนหลังสุดของทุ่งนา (ประสิทธิ์ พาดอน อายุ 57 ปี เกิด พ.ศ.2489 บ้านคอกช้างย ที่อยู่ ซ 10 หมู่ 4 ตำบลกระน อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2546)

ย ย บ้านสะปาย หมู่ ๑ ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านตากป่า ตะป้า คนจีนเรียก ซิดัม เดิมมีการประกอบชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบประมงชายฝั่ง แปรรูปผลผลิตจากทะเล โดยทำเคยกะปิ ชาวบ้านจะนำกุ้งเคย มาตากแดด กันตลอดข้างทาง เรียกว่า บ้านตากป่า และเพี้ยนมาเป็น ตะป้า และ สะป้า ปี พ.ศ.๒๓๔๕ คนกลุ่มแรก คือชาวไทย ชาวเลโอริงลาโอด และไทยเชื้อสายจีน ทิศเหนือติดบ้านบางคู ทิศใต้ติดบ้านควนดินแดง ทิศตะวันออกจรดอ่าวสะป้า

ทิศตะวันตกติดเขาพันธุรัตน์ ภูมิประเทศในอดีตเป็น ป่า ความเขา ทะเล ปัจจุบันได้ตัดขยทะเล ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบจะรับจ้าง ค้าขาย รับราชการ นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยกลาง ไทยถิ่นใต้ วัฒนธรรมสถานมี โรงเรียนบ้านมงคลวิทยา สำนักสงฆ์สะป้า ศาลเจ้าสะป้า (นางส่วนลุย ธีรภาพพงษ์ อายุ 68 ปี เกิด พ.ศ.2478 เดิมอยู่ บ้านแสนสุข ที่อยู่ 107/2 หมู่ 1 ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต 83200 ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) บ้านสะป้า หมู่ ๓ ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต ย ทิศเหนือติดบ้านเกาะแก้ว ทิศใต้ติดชุมชนป่ามะพร้าว ทิศตะวันออกติดอ่าวสะป้า ทิศตะวันตกติดชุมชนป่ามะพร้าว ภูมิประเทศเป็นทะเล ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบประมง และรับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้พูดเป็นภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาโอริงลาโอด(ภาษายาวี) (แดง ประโมังกิจ อายุ 46 ปี เกิด พ.ศ. 2500 บ้านสะป้า ที่อยู่ 24 หมู่ 3 บ้านสะป้า ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต 83200 ให้ข้อมูลเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2546)) สุนัย ราชภัฏนทาร์ักษ์ (๒๕๒๗:๑๙๕) ได้ค้นคว้าพบว่า สะป้ามาจาก กรล้าป้า แปลว่า ฝั่งน้ำ สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (๒๕๒๓:๕๑) ได้ค้นคว้าพบว่าคำสะป้า เป็นภาษาทมิฬ แปลว่าฝั่งน้ำ

ย ย บ้านควนดินแดง ชาวภูเก็ตเรียกเนินเขาว่า ควน และบริเวณแห่งนี้มีดินแดง ทั้งเนินเขาจึงเรียกว่า บ้านควนดินแดง อดีตเคยเรียกว่า ควนขม่า เวลาเดินมันจะสิ้นไปหลัง จึงขม่าน้ำสู่พื้นดิน ทิศเหนือติดบ้านสะป้า ทิศใต้ติดบ้านบางชีเหล้า ทิศตะวันออกติดเนินเขา ทิศตะวันตกติดเขาพันธุรัตน์ ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า เนินเขา ปัจจุบันเป็นเนินเขา บ้านเรือน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบค้าขาย และธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (นางส่วนลุย ธีรภาพพงษ์ อายุ 68 ปี เกิด พ.ศ.2478 เดิมอยู่ บ้านแสนสุข ที่อยู่ 107/2 หมู่ 1 ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต 83200 ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) บ้านควนดินแดง หมู่ ๑๑ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านควนภูมิลำเนาเดิมที่จากสภาพภูมิศาสตร์ที่ตั้ง ซึ่งอยู่บนเนินความสูงใกล้ทิวเขาพระแห้ว ในอุทยานน้ำตกโดนไทรย และบ้านควนได้แยกหมู่บ้านมาจากหมู่บ้านแซน ตามกฎหมายปกครองท้องที่จากหมู่ที่ 2 มาเป็นหมู่ที่ 11 ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต โดยก่อตั้งในหมู่บ้านในปี พ.ศ. 2529 ประมาณ 16 ปีมาแล้ว ทิศเหนือจรดบ้านนาใน ทิศใต้จรดอุทยานน้ำตกโดนไทร ทิศตะวันออกติดทิวเขาพระแห้ว ทิศตะวันตกจรดบ้านแซน ภูมิประเทศในอดีตเป็นเนินสูงสลับที่ราบทุ่งนา ปัจจุบันเป็นป่าคลองน้ำ (คลองบางใหญ่) และสวนยางพารา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีศาลเจ้าตาหวดตึงและตาหวดโก() ชื่อบ้านนี้หมายถึงเนินเขาที่มีดินสีแดง(เลียบ ชนศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านพะเกตุ อยู่ที่บ้านเกาะแก้ว หมู่ ๒ ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต ชื่อบ้านหมายถึง บ่อนชนไก่(เลียบ ชนศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านบางคู หมู่ ๒ ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต ด้านตะวันตกเป็นภูเขา มีการทำเหมืองแร่ แล้วไหลลงสู่ที่ราบชาวป็นจึงขุดคู ขาวมาจนถึงทิศตะวันออก ลงสู่ทะเล จึงเรียกว่า บ้านบางคู ทิศเหนือจรดโรงเรียนนานาชาติดาลัย ทิศใต้ติดสามแยกถนนทุ่งคาเนียงแตก ทิศตะวันออกจรดทะเลอันดามันและโบสถ์กาญจน์ ทิศตะวันตกติดภูเขาพันธุรัตน์ ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่ายาง เหมืองแร่ ปัจจุบันเป็น เหมืองแร่เก่า และที่อยู่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีสถานีนอนมายเกาะแก้ว ภูมิธรรมสลิม(ของบ้านเกาะแก้ว) โบสถ์กาญจน์ และโรงเรียนบ้านบางคู (นางสมพงศ์ จันทร์หอย อายุ 52 ปี เกิด พ.ศ.2494 ที่อยู่ 6/17 หมู่ 2 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต 83000 ให้ข้อมูลเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2546)(นางโหย ซโลธร อายุ 81 ปี เกิด พ.ศ.2465 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านพอน ปัจจุบันอยู่ที่ 6/21 หมู่ 2 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต 83000 ให้ข้อมูลเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2546)

ย ย บ้านบางเหนียว หมู่ ๓ ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบคือประมง คำว่า บางเหนียว ภาษาจีน แปลว่า แหหรืออวน กอนสงครามโลกครั้งที่ ๒ ปี ๒๔๘๕ ชาวบางเหนียวเดิมตั้งรกรากอยู่ก่อนแล้ว และมีชาวทุ่งคา ชาวจีน ชาวประมง พยอมาตั้งถิ่นฐาน ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าโกงกาง ป่าชายเลน ป่าพังกา ปัจจุบันเป็นป่าชายเลน และป่าโกงกาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ประมง และรับราชการ นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสะป้า ศาลเจ้ากวนเต๋กุน (แดง ประโมังกิจ อายุ 46 ปี เกิด พ.ศ. 2500 บ้านสะป้า ที่อยู่ 24 หมู่ 3 บ้านสะป้า ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต 83200 ให้ข้อมูลเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2546) บ้านบางเหนียว ตำบลตลาดใหญ่ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต อยู่ทางทิศใต้ของเทศบาลนครภูเก็ต เป็นท่าเรือของภูเก็ตในอดีตติดต่อกับต่างจังหวัดและเมืองป็นัง ชื่อบ้านหมายถึงสถานที่ตากแหอวน(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๒)

ย ย บ้านเกาะแก้ว หมู่ ๔ ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านเกาะแก้ว ทิศเหนือติดเขต อำเภอมือง ทิศใต้ติดหมู่ ๕ บ้านเกาะแก้ว ทิศตะวันออกจรดทะเลอันดามัน ทิศตะวันตกติดภูเขาเจดาศรีและภูเขาควน ภูมิประเทศในอดีตเป็นเกาะ ป่ายาง ทุ่งนา และหนองน้ำ ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัย และร้านค้า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ประมง นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ของภูเก็ต มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเกาะแก้ว มัสยิดบ้านตาใน บาทหลาย(สถานที่เรียนหนังสือแขก) (เจ๊ะดิน เหมะเหล็ก อายุ 65 ปี เกิด พ.ศ. 2481 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเกาะแก้ว อยู่ที่ 6/1 หมู่ 4 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต 83200 ให้ข้อมูลเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2546) บ้านเกาะแก้ว หมู่ ๕ ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต ย บ้านเกาะแก้ว ทิศเหนือติดหมู่ ๔ ตำบลเกาะแก้ว ทิศใต้ติดบ้านบางคู ทิศตะวันออกจรดทะเลอันดามัน ทิศตะวันตกติดภูเขาควน และภูเขาเจดาศรี ภูมิประเทศเป็นป่า ป่ายาง ปัจจุบันกลายเป็นที่พักอาศัย และร้านค้า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และประมง นับถือนับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้

มีมีสยิดยาบรรณนุร (แอ คัมบ้าน อายุ 52 ปี เกิด พ.ศ. 2494 บ้านเกาะแก้ว ที่อยู่ 29/2 หมู่ 5 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83200 ให้ข้อมูลเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2546) ย ชื่อบ้านนี้หมายถึงเกาะที่มีแก้ว(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑๔)

ย ย บ้านเกาะมะพร้าว ย เกาะมะพร้าวในอดีตมีมะพร้าวเป็นจำนวนมาก ทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตกจดทะเลอันดามัน ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นทะเล สวนยางและสวนมะพร้าว ปัจจุบันเป็นทะเล สวนยางและสวนมะพร้าว ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการประมง การเกษตร และสวนยาง นับถือนับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมีสยิดบ้านเกาะมะพร้าว โรงเรียนบ้านเกาะมะพร้าว อนามัยบ้านเกาะมะพร้าว (ลี อุ่นเรือน อายุ 40 ปี เกิด พ.ศ.2506 ย บ้านแหลมหิน ที่อยู่ 90/2 หมู่ 7 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000 ให้ข้อมูลเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงเกาะที่มีมะพร้าว(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑๔)

ย ย บ้านแหลมหิน ย หมู่ ๗ ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ย บ้านแหลมหิน เมื่อก่อนบริเวณนี้เป็นหิน หินมีจำนวนมาก ที่แหลมก็เป็นหิน จึงเรียกที่นี่ว่า แหลมหิน ทิศเหนือจดทะเล ทิศใต้ติดบ้านบางชีเหล้า ทิศตะวันออกจดทะเล ทิศตะวันตกติดถนนเทพกระษัตรี ภูมิประเทศในอดีตเป็นที่นา ป่าเบญจพรรณ ปัจจุบันเป็นที่พักอาศัย และฟาร์มกุ้ง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตร (ประมง) รับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 70 และนับถือศาสนาพุทธ 30 เปอร์เซนต์ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมีสยิดกามาเกียะห์ กุโบร์บ้านแหลมหินและท่าเทียบเรือประมง (ลี อุ่นเรือน อายุ 40 ปี เกิด พ.ศ.2506 ย บ้านแหลมหิน ที่อยู่ 90/2 หมู่ 7 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000 ให้ข้อมูลเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบริเวณแหลมที่มีหิน(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านเขาน้อย ย หมู่ ๑ ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต กลุ่มที่อพยพเข้ามาอยู่ คือคนจีน ซึ่งขึ้นเรือที่จังหวัดภูเก็ต มาตั้งรกรากที่นี่พร้อมกับคนกลุ่มเดิมที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เดิม ทิศเหนือจดโรงเรียนบ้านนาบอน ทิศใต้จดบ้านนาใหญ่ ทิศตะวันออกติดถนนเจ้าฟ้าตะวันออก ทิศตะวันตกจดองค์การโทรศัพท์สาขา 2 ภูเก็ต ภูมิประเทศในอดีตเป็นที่นา สวนยาง และทุ่งนา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้าง บริการ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ มีศาลเจ้าตาเอียด ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (สมหมาย ทองงาม อายุ 37 ปี เกิด พ.ศ.2509 บ้านกลาง ที่อยู่ 33/11 หมู่ 7 ถนนเจ้าฟ้าในตะวันตก ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงพื้นที่มีเนินเขาขนาดย่อม(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑)

ย ย บ้านบนสวน ย หมู่ ๒ ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ย บ้านบนสวน ชาวจีนล่องเรือมาขึ้นฝั่ง ณ บ้านป่าหลาย เห็นความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่บนสวนปัจจุบัน จึงเข้ามาอยู่อาศัยทำการเกษตรทำไร่ สวนผักต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่า บ้านบนสวน ทิศเหนือจดบ้านนาบอน ทิศใต้ติดหมู่บ้านชุมทอง ทิศตะวันออกติดบ้านป่าหลาย ทิศตะวันตกติดบ้านสุวิทย์ ว่องไว ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนาว่าง สวนผัก ในปัจจุบันเป็นสวนผัก ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขายและทำสวน นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ (วิจิต บุญชวย อายุ 34 ปี เกิด พ.ศ.2512 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านฉลอง ที่อยู่ 88 หมู่ 10 ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2546) (สมหมาย ทองงาม อายุ 37 ปี เกิด พ.ศ.2509 บ้านกลาง ที่อยู่ 33/11 หมู่ 7 ถนนเจ้าฟ้าในตะวันตก ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2546)

ย ย บ้านฉลอง ในตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต ชื่อบ้านมาจากกระลาแลง กระลาแลง กระลาแลง หดลงเป็นกะกลาง แล้วเป็น ฉลอง คำเดิมหมายถึง อ่าวหน้าศาลา (สุนัย ราชภัฏนทาร์ักษ์ ๒๕๒๗:๑๙๔)

ย ย บ้านนาใหญ่ ย หมู่ ๔ ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ย บ้านนาใหญ่ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่นา ทิศเหนือติดตลาดนัดยอง ทิศใต้จดวัดไชยธาราราม(วัดฉลอง) บ้านแลนแอนดเค๊าท์ ทิศตะวันออกติดบ้านเขาน้อย ทิศตะวันตกติดชุมเหมืองร้าง ภูมิประเทศเป็นที่ราบ ทุ่งนา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน รับจ้างและค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (สมหมาย ทองงาม อายุ 37 ปี เกิด พ.ศ.2509 บ้านกลาง ที่อยู่ 33/11 หมู่ 7 ถนนเจ้าฟ้าในตะวันตก ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2546)

ย ย บ้านนากย ย หมู่ ๕ ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ย บ้านนาก เป็นพื้นที่มีต้นกกเป็นจำนวนมาก ทิศเหนือติดเขานาคเกิด ทิศใต้ติดบ้านนาใหญ่ ทิศตะวันออกจดโรงไฟฟ้า ทิศตะวันตกติดชุมเหมืองร้าง และวัดหลวงปู่สุภา ภูมิประเทศในอดีตเป็นที่นาและสวน ปัจจุบันได้กลายมาเป็นบ้านเรือน เกษตรกร และสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวนและรับราชการ นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีวัดไชยธาราราม ไอลแลนด์ซาฟารี (สมหมาย ทองงาม อายุ 37 ปี เกิด พ.ศ.2509 บ้านกลาง ที่อยู่ 33/11 หมู่ 7 ถนนเจ้าฟ้าในตะวันตก ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงทุ่งที่มีต้นกก(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑)

ย ย บ้านกลาง ย หมู่ ๗ ถนนเจ้าฟ้า ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ย บ้านกลาง เนื่องจากเมื่อก่อนเป็นจุดศูนย์กลาง วัดฉลองเป็นจุดศูนย์กลางในการประกอบพิธีกรรมและบริเวณนี้ก็เคยเป็นพื้นที่กว้าง จึงเหมาะสมกับการรวมคนที่จะทำพิธีกรรมต่าง ๆ ทิศเหนือติดบ้านต้นวัดและบ้านฉลอง ทิศใต้ติดบ้านบางแร้ว ทิศตะวันออกติดบ้านโคกทราย ทิศตะวันตกติดเขานาคเกิด ภูมิประเทศในอดีตเป็นสวนผัก ทุ่งนาและแหล่งน้ำ ปัจจุบันเป็นที่พักอาศัย และการทำสวน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (สมหมาย ทองงาม อายุ 37 ปี เกิด พ.ศ.2509 บ้านกลาง ที่อยู่ 33/11 หมู่ 7 ถนนเจ้าฟ้าในตะวันตก ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูลเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2546)

ย ย บ้านวัดใหม่ ย หมู่ ๗ ถนนเจ้าฟ้า ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ย บ้านเกิด ซึ่งในอดีตเป็นเขาเกิด แล้วสร้างวัดขึ้นใหม่ รื้อวัดอยู่บริเวณวัดจึง ตั้งชื่อใหม่ว่า บ้านวัดใหม่ ทิศเหนือติดสวนยาง ทิศใต้ติดสวนยาง ทิศตะวันออกติดยอดเสนห์ ทิศตะวันตกติดเขาเกิด ภูมิประเทศเป็นที่นา ภูเขาและสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยาง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีพระพุทธรูปมิ่งมงคลเอกราชคีรี (สุขศรี เรืองรัตน อายุ 41 ปี เกิด พ.ศ.2505 ภูมิลำเนาเดิมที่ป่าตอง ที่อยู่ 29/1 หมู่ 2 ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2546)

ย ย บ้านโคกทราย ย หมู่ ๘ ตำบลฉลอง อำเภอเมือง ย บ้านโคกทราย ซึ่งบริเวณหมู่บ้าน ทิศเหนือจดบ้านกลาง ทิศใต้จดวงเวียนหน้าแยก ทิศตะวันออกติดเจ้าฟ้านอก ทิศตะวันตกติดยอดเสนห์ ภูมิประเทศในอดีตเป็นหนองน้ำ เหมืองแร่และป่าไม้ ปัจจุบันกลายเป็นที่พักอาศัย บ้านเช่า และสถานบริการ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีวัดลัญจิวราราม (เสาวนีย์ เผือกเพชร อายุ 50 ปี เกิด พ.ศ.2496 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านโคกทราย ที่อยู่ 14/1 หมู่ 8 ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึงบริเวณเนินที่มีทราย(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑๘)

ย ย บ้านยอดเสนห์ ย หมู่ ๑๐ ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ย ยอดเสนห์ ในอดีตเขานาคเกิด ที่มีนาอยู่เขาจึงเรียกต่อ ๆ กันมาว่า ยอดเสนห์ ทิศเหนือจดคลองบางแร้ว ทิศใต้ติดถนนทางไปปะตะ ทิศตะวันออกติดถนนเจ้าฟ้า ทิศตะวันตกติดเขานาคเกิด ภูมิประเทศในอดีตเป็นที่นา ภูเขาและเนิน ปัจจุบันเป็นสวนยางพารา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน ค้าขาย และรับจ้าง ภาษาเป็นภาษาไทยถิ่นใต้ของชาวภูเก็ต มีพระพุทธรูปมิ่งมงคลเอกราชคีรี (เลี่ยม

มวลสกุล อายุ 90 ปี เกิด พ.ศ.2456 บ้านยอดเสนห์ ที่อยู่ 24 หมู่ 10 ถนนเจ้าฟ้า ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึงหมู่บ้านที่นิยมทำเส้นหย้าแปด(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑๘)

ย ย บ้านบางแรย หมู่ ๑๐ ถนนเจ้าฟ้า ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านบางแรย ซึ่งเมื่อก่อนบริเวณนี้เป็นบางที่มีแรยอยู่ คนหาแร่หาได้วันละก้อนแต่หาได้ไม่ทุกวันย ทิศเหนือติดบ้านกลาง ทิศใต้ติดบ้านยอดเสนห์ ทิศตะวันออกติดถนนเจ้าฟ้า ทิศตะวันตกติดเขาเกิด ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าและสวนยาง ในปัจจุบันกลายเป็นที่อยู่อาศัยและสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน และรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (สมหมาย เทียนทอง อายุ 61 ปี เกิด พ.ศ. 2485 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางแรย ที่อยู่ 7/1 หมู่ 10 ถนนเจ้าฟ้า ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบริเวณที่มีแร่ตึกมาก(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านแซนเนย หมู่ ๒ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านแซนเนย ซึ่ง แซนเนยไม่มีคำแปล ตัวแห่งหน้าย ภูมิลำเนาเดิมที่ความเปือหน้าย อาบน้ำต้ม แล้วจะคลายความแห้ง จึงขึ้นน้ำทำไม้ตามจอบ จะมาทำแร่ใกล้เขาที่น้ำตกโดนไทร เนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่หน้าเขาพระแทวและมีแม่น้ำผ่านหลายสาย จึงเรียก บางแซนเนย ทิศเหนือติดป่าครองชีพ ทิศใต้ติดบ้านหินรูย ทิศตะวันออกติดเขาพระแทว ทิศตะวันตกติดบ้านบอกรวด ภูมิประเทศในอดีต เป็นทุ่งนา คลอง แม่น้ำและเหมืองแร่ ปัจจุบันกลายเป็นบ้าน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบเกษตร สวนยาง ประมง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนวัดโคกวัดใหม่ (เลียบ ชนะศึก อายุ 77 ปี เกิด พ.ศ.2469 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเคียน ที่อยู่ 139 หมู่ 3 ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านดอนย หมู่ ๔ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านดอนย ซึ่งเดิมลักษณะของหมู่บ้านเป็นที่ดอน มีดินไม่มากและน้ำลอมรอบ ซึ่งเป็นหมู่บ้านเก่าแก่ที่ตั้งมา ๒๐๐ กว่าปี เป็นที่ตั้งของบ้านพระยาถลางจอมเฒ่า ลูกของท้าวเทพกระษัตรีท้าวศรีสุนทรย ย ภูมิประเทศเป็นทุ่งนาและแม่น้ำ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวน เกษตรกร ค้าขาย เลี้ยงสัตว์ ตัดเย็บ และรับเหมา มีวัดร้างเดิมชื่อวัดประดู่และวัดต้นโค (เลียบ ชนะศึก อายุ 77 ปี เกิด พ.ศ.2469 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเคียน ที่อยู่ 139 หมู่ 3 ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านป่าคลอกย หมู่ ๒ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านป่าคลอก ได้จากเหตุการณ์เมื่อพ่ายกทัพมาตีบ้านป่าคลอก จับเด็กคนแก่มาขัง เอาไฟเผาครอบครัวทั้งเป็นจึงเรียกว่า บ้านป่าคลอกย และสมัยพระยาถลางมีช่างมาก ผักข้างลอมคอกไปขายอินเดีย ทิศเหนือจดบ้านบางโรง หมู่ 3 ทิศใต้จดบ้านผักขี้ด หมู่ 1 ตำบลป่าคลอก ทิศตะวันออกจดหาดท่าหลา หมู่ 2 ทิศตะวันตกจดอุทยานแห่งชาติเขาพระแทว ตำบลป่าคลอก ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าไม้ ป่าชายเลน ประมง ปัจจุบันมีการเลี้ยงสัตว์ ทำสวน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ย ค้าขาย ประมงและรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนวีรสตรีอนุสรณ์ ศูนย์ศึกษาชานอกโรงเรียน ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล วัดโสภณวนาราม(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านหมากปรอย หมู่ ๑ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต คนแก่นิยมกินหมากกับพลูและปูนแดง ชาวบ้านเรียกบ้านหม้าปรก มีต้นหมากใบดก ก่อตั้งปี 2480 ผู้ที่มาตั้งรกราก เดิมมี 4 ครอบครัว คือตระกูลพาที แต่คนที่พัฒนาบ้านหมากปรกคือนายแอม มานะจิตต์ ชาวกระบี่ เป็นนายด่านตรวจคนเข้าเมืองที่สะพานหิน ภรรยาทำมาค้าขายกับนายเพ็ง พาที ท่านจึงลาออกจากนายด่านแล้วมาทำกิน ณ ที่แห่งนี้ ทิศเหนือจดคลองหมากปรก ทิศใต้จดบ้านเมืองใหม่ ทิศตะวันออกจดป่าโกงกาง ทิศตะวันตกติดบ้านทุ่งคาและบ้านบ่อสอม ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าโกงกางและสวนยางสวนยาง ปัจจุบันเป็นป่าไม้เบญจพรรณ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำเกษตรกรรม และรับจ้าง นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนบ้านหมากปรก (จอ เกียรติยศ อายุ 64 ปี เกิด พ.ศ.2482 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางคนที่ ที่อยู่ 10/2ย หมู่ 4 ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านคอเอนย หมู่ ๒ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต คอเอน อดีตมีต้นค้อ และต้นค้อเอน จึงเรียกบ้านนี้ว่า บ้านค้อเอน หรือเป็นชื่อของพันธุ์ไม้ยืนต้นชนิดหนึ่ง คือต้นค้อมีลักษณะเอน ทิศเหนือจดทะเลอันดามัน ทิศใต้ติดบ้านหมากปรก ทิศตะวันออกอ่าวโต๊ะขุ่น ทิศตะวันตกติดอ่าวด่านหยัด ป่า สวนยาง ภูมิประเทศในอดีต เป็นป่า ทะเล ป่ายาง ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยและสวนผลไม้ สวนยาง นาทุ่ง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขาย นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดอัลอิสลามที่หยาะรุ กูโบ โรงเรียนบ้านคอเอน สถานีนอนามัยไม้ขาว ท่าเทียบเรือออร์ทเฮเวน ศูนย์อบรมจริยธรรม (สุพรรณ ปาทาน อายุ 38 ปี เกิด พ.ศ.2508 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านคอเอน ที่อยู่ 18/1 หมู่ 2 ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงต้นค้อขนาดใหญ่เอนใกล้ลม(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านสวนมะพร้าว หมู่ ๓ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สวนพร้าว สวนฝรั่ง มีชาวต่างชาติเป็นฝรั่งคือนายสก็อต เขามาตั้งรกรากแล้วแต่งงานกับสาวไทยแล้ว ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวนมะพร้าว จึงได้ชื่อหมู่บ้านว่าสวนฝรั่ง ต่อมาปลูกมะพร้าวเพิ่มขึ้น นำผลผลิตในการทำอุตสาหกรรมผลิตสบู่ นำมันมะพร้าว และได้เปลี่ยนชื่อเป็นบ้านสวนมะพร้าว ซึ่งต้นตระกูลหงษ์หยกบำรุง คือหลวงอนุภาช เป็นเจ้าของที่ได้ปลูกต้นมะพร้าวกว่าพันไร่ในบริเวณนั้น จึงเป็นที่มาของบ้านสวนมะพร้าว แล้วลูกสาวได้แต่งงานกับชาวต่างชาติชื่อ สก็อต ทิศเหนือติดหาดทรายแก้ว ทิศใต้ติดบ้านไม้ขาว ทิศตะวันออกติดบ้านด่านหยัด ทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีต เป็นป่าพรุสวนมะพร้าว และแหล่งน้ำ ปัจจุบันเป็นที่ราบลุ่ม ป่าพรุ สวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบการเกษตร รับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาอิสลามและนับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนหงษ์หยกบำรุง ศาลาพักผ่อนบ้านสวนมะพร้าว (เฉลิมศักดิ์ ทองภักดี อายุ 56 ปี เกิด พ.ศ.2490ย ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านคอเอน ที่อยู่ 89/ 1 หมู่ 2 ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 83140 ให้ข้อมูลเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านไม้ขาว หมู่ ๔ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านไม้ขาว ซึ่งผู้เฒ่าผู้แก่ได้เล่าไว้ว่าที่กลางหมู่บ้าน (บริเวณทุ่งนาปัจจุบัน) มีต้นไม้ใหญ่สีขาวอยู่ ๒ ต้นคู่กันย ไม่สวนมากเป็นไม้เสม็ดมีต้นสีขาว ทิศเหนือติดบ้านสวนมะพร้าวย ทิศใต้จดท่าอากาศยานภูเก็ต (สนามบิน) ทิศตะวันออกติดบ้านหมากปรก ทิศตะวันตกจดทะเลย ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าดงดิบ และสวนมะพร้าว ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวน และเลี้ยงสัตว์ นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงสี (เฉลิมศักดิ์ ทองภักดี อายุ 56 ปี เกิด พ.ศ.2490ย ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านคอเอน ที่อยู่ 89/ 1 หมู่ 2 ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 83140 ให้ข้อมูลเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงไม้ต้นสีขาว คือต้นเสม็ดเปลือกขาว(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านบางชีเหล้าย หมู่ 2 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ชาวบ้านต่างถิ่นมาตั้งรกราก ปลูกเรือนทำการเกษตร ปลูกผักสวนครัว แล้วทำผักชีมาดองกับเหล้าขาว เพื่อใช้ในการรักษาโรคและบาดแผล ทำให้ชาวบ้านละแวกนั้น เรียกว่า บ้านชีเหล้า เพี้ยนมาเป็น บ้านบางชีเหล้าย และแต่เดิมเป็นแหล่งน้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์ เมื่อปี พ.ศ.2494 ชาวบ้านมาจับจอบที่ดิน 6-7 ครัวเรือน ต่อมาชาวมุสลิมที่ย้ายถิ่นฐานจาก จังหวัดพังงา กระบี่

และชาวก่อไม่ เข้ามาอาศัยอยู่เพิ่มขึ้น ทิศเหนือติดหมู่บ้านเกียรติสินธุ์ ทิศใต้ติดสวนยางและเนินเขา ทิศตะวันออกติดสวนยางและทะเลอันดามัน
ทิศตะวันตกติดสวนยางและถนนเทพกระษัตรี ภูมิประเทศในอดีตเป็นลุ่มน้ำ แหล่งน้ำและสวนยางพารา ปัจจุบันเป็นที่ราบ ที่พักอาศัย บ้านจัดสรรและอาคารพาณิชย์
ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และทำสวน นับถือศาสนาอิสลามและนับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดวิลาวัลย์อิสลาม (นิยม
ภูมิลำเนาเดิมที่ลาด อายุ 55 ปี เกิด พ.ศ. 2491 ภูมิลำเนาเดิมที่ จังหวัดพัทลุง ที่อยู่ 31/29 หมู่ 2 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ
14 พฤศจิกายน 2546)

ย ย บ้านภูฎย หมู่ 3 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ย่าจิ้น อดีตเป็นท่าเรือ ชาวจีนมาแวะพัก ซึ่งชาวบ้านสมัยก่อนมีฐานะยากจน บางคนก็เป็นทาส
แต่มีความขยัน อดทน ทำมาหากินจนมีฐานะที่ดีขึ้นสามารถไถ่ถอนตัวเองจากความยากจน หรือทาสได้ขึ้นเป็นที่มาของหมู่บ้านภูฎย" ซึ่ง 150 ปีก่อน
ชาวสวนใหญ่เป็นคนนครศรีธรรมราชอพยพมาตั้งถิ่นฐาน เนื่องจากบริเวณนี้มีความอุดมสมบูรณ์ แต่ชาวบ้านสมัยก่อนมีความยากจนมาก ทิศเหนือติดถนนเทพกระษัตรี
ทิศใต้ติดซอยกิ่งแก้ว ทิศตะวันออกติดคลองท่าจีน ทิศตะวันตกติดเขาโต๊ะแซะ ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าโกงกาง แหล่งน้ำและป่าชายเลน ปัจจุบันเป็นแหล่งน้ำ ป่า
สวนยางและทุ่งหญ้า หนองน้ำ ป่าชายเลน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบที่ทำมี รับจ้าง ค่าขาย ทำสวน ประมง เลี้ยงสัตว์และรับราชการ นับถือศาสนาพุทธ
ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนบ้านภูฎย โรงเรียนอนุบาลชุมชน และโรงเรียนเทพอำนวยวิทยา (สุพัตรา มณีโชติ อายุ 24 ปี เกิด พ.ศ. 2522บ้านเดิม บ้านภูฎย
ที่อยู่ 41 หมู่ 3 ถนนรัชฎานุสรณ์ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000 ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึงการคืนสู่อิสระภาพด้วยตนเอง(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๕)

ย ย บ้านลักกษี หมู่ 6 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ลักกษี ซึ่งมีชาวจีน 6 คน มาทำเหมืองแร่ สร้างบ้านพักหรือโรงเก็บสัมภาระไว้คนละหลัง ลัก=6, กษี
=หน้า หรือบ้านพัก ที่อยู่รวม (นายจาง 6 คน- ลักกษี - 6 หุ่นส่วน)ย และเริ่มก่อตั้งเมื่อ 300-400 ปี กลุ่มแรกเป็นชาวจีนที่ยากจนมาก
อพยพจากเมืองจีนมาตั้งรากฐานที่แห่งนี้ ริเริ่มสร้างบ่อน้ำไข ชุดคลอง ถางป่า ทำไร่ คิดค้นยาสมุนไพรต่าง ๆ ทิศเหนือจดเหมืองแร่เก่าและสวนยาง
ทิศใต้จดสถาบันราชภัฏภูเก็ต ทิศตะวันออกติดถนนเทพกระษัตรี ทิศตะวันตกจดบ้านศรีสุชาติ ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าผสมทุ่งหญ้า แม่น้ำลำคลองไหลผ่าน
คลองลักกษีและสวนยางเหมืองแร่ ปัจจุบันกลายเป็นที่พักอาศัย สวนยางและคลองเล็ก ๆ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบที่มีจะเป็นชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง
ค้าขายและรับราชการ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โรงงานแทนทาลัม การไฟฟ้าฝ่ายผลิตและอาม (หุย สีมา อายุ 66 ปี เกิด พ.ศ. 2580
ภูมิลำเนาเดิมที่ กะทู้ ที่อยู่ 46/7 ซ.ประชาสามัคคี ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000 ให้ข้อมูลเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึงชาวจีนกลุ่มที่หก(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านโคกยาง หมู่ 1 ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โคกยาง ซึ่งมีต้นยางมาก (โคก-สูง) ทิศเหนือจดบ้านไสยวน ทิศใต้จดบ้านหัวฟรุ
ทิศตะวันออกจดบ้านหลังวัด ทิศตะวันตกติดถนนย ภูมิประเทศในอดีตเป็นส่วนยางและที่นา ปัจจุบันเป็นที่พักอาศัยและสวนผัก ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวน
และรับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (ข้าม ตามชู อายุ 72 ปี เกิด พ.ศ. 2474 บ้านหัวฟรุ ที่อยู่ 19 หมู่ 1 ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง
จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546)

ย ย บ้านโนหนาน หมู่ 1 ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านไทรโรน (โหลน, โครน) เพราะมีต้นไทรจำนวนมากแต่มีใบน้อย และหนองหนาน เพราะเป็นที่มิน้ำ
หรือชาวบ้านกลุ่มแรกที่อพยพมาจาก อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา เรียกชื่อหมู่บ้านเป็นทางการตามชื่อของหนองน้ำและชื่อสำนักสงฆ์ว่า "บ้านโนหนาน"ย
ทิศเหนือจดบ้านไสยวน ทิศใต้ติดภูเขาแดง ทิศตะวันออกจดบ้านหัวฟรุ ทิศตะวันตกจดทะเลอันดามัน ภูมิประเทศในอดีตเป็นส่วนมะพร้าวและป่า
ปัจจุบันกลายเป็นที่พักอาศัย ร้านค้าและบ้านเช่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบที่ทำมีรับจ้างทั่วไปและธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้
มีสำนักสงฆ์โนหนาน (ราชรด จิตประสาน อายุ 24 ปี เกิด พ.ศ. 2522 บ้านโนหนาน ที่อยู่ 12/1 หมู่ 1 ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต 83130
ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบ้านอยู่ใกล้บึงหนองน้ำ(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านหัวฟรุ หมู่ 1 ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต หัวฟรุ อดีต เป็นเกาะทุ่งนาล้อมรอบมีพุ่มกหลาย เลยเรียกว่า บ้านหัวฟรุ ทิศเหนือและทิศใต้ติดถนน
ทิศตะวันออกติดท้องนาว่าง ทิศตะวันตกติดสวนยาง ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนา ปัจจุบันเป็นทุ่งนาร้าง ที่อยู่อาศัยและสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบที่ทำมี
รับจ้างทั่วไปและทำสวนยาง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (ข้าม ตามชู อายุ 72 ปี เกิด พ.ศ.2474ย ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านหัวฟรุ ที่อยู่ 19 หมู่ 1
ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงสวนต้นของบึงน้ำไหลชายทะเล(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม
2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านไทยใหม่ หมู่ 2 ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83130ย บ้านชาวเล บ้านนอกเล ชาวเล หาดเบ็ด บันราไวย์
เป็นชนกลุ่มหนึ่งที่อาศัยอยู่ตามเกาะต่าง ๆ มีภาษาพูดเป็นเอกลักษณ์ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบประมงเป็นหลัก ซึ่งชาวเลที่มาอาศัยอยู่มีไม่ต่ำกว่า 100 ปีมาแล้ว มี 2
พวกคือ ไอร์งลาไธด์ 40 หลังคาเรือนและ มอแกล้น(มาซิงหรือมอแกน) 10 หลังคาเรือนย ทิศเหนือจดแหลมกา ทิศใต้จดหาดราไวย์ ทิศตะวันออกจดเขาแหลมกา
ทิศตะวันตกติดถนนวิเศษ ทางขึ้นไปแหลมพรหมเทพย เชื้อชาติไอร์งลาไธด์ และมอแกล้น(มาซิง) ภูมิประเทศเป็นป่า เนินเขา ชายหาด แหล่งปลาชุกชุมและที่นา
ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัย นาร้างและเนินเขา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำประมง ค่าขายและรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธและคริสต์ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้
และไอร์งลาไธด์ มอแกล้น มีศูนย์กระจายข่าว (นันท์ บางจาก อายุ 46 ปี เกิด พ.ศ. 2500บ้านท่าแยก ที่อยู่ 57/2 หมู่ 2 ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
83130 ให้ข้อมูลเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงชาวเลที่มีสัญชาติเป็นชาวไทยกลุ่มใหม่(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านราไวย์ หมู่ 2 ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ชื่อบ้านมาจาก ราไวย์ อดีตเป็นทะเลไปทางไหนไม่ได้แล้วจึงราไวย์ เพี้ยนมาเป็น ราไวย์ หรือ
เมื่อก่อนเป็นที่ทำอะไรก็ได้จึงเรียกว่า ราไวย์ คือปล่อยุ่ก่อน และ นาไวย์ คือนาของเขาเอาไปจำหน่าย เรียกว่าไวย์ เพี้ยนมาเป็นราไวย์ ซึ่งก้านคนแรกของราไวย์
คือนายลอม วงศ์จันทร์ เป็นคนจังหวัดนครศรีธรรมราช แต่งงานอาศัยอยู่ริมหาดราไวย์เป็นคนดีมีชื่อเสียง ได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นนายพันแล้วตั้งเป็นก้าน นามว่า
ก้านพันลอม ทิศเหนือติดควน ทิศใต้จดหาดราไวย์ ทิศตะวันออกจดบ้านโคกยาง ทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นส่วนมะพร้าว ปัจจุบันเป็นที่ราบสูง
ที่พักอาศัย มีทะเล ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบที่ทำกั้นมี รับจ้าง รับราชการและประมง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์
วัดสว่างอารมณ์ (กัลยา อารีรอบ อายุ 66 ปี เกิด พ.ศ.2480ย อำเภอเมืองภูเก็ต ที่อยู่ 183 หมู่ 6 ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 22
พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านบางคณทีย หมู่ 4 หมู่ 5 ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมืองย บางคนที อดีตมีคนมากหน้าหลายตามาเยี่ยมเยือน ผ่านมาคนโน้นพูดที คนนี้พูดที
ต่างพูดกันคนละเรื่อง ทิศเหนือจดบ้านท่าแยก ทิศใต้จดบ้านไสยวน ทิศตะวันออกจดทะเลอันดามัน ทิศตะวันตกติดภูเขาบางคนที ภูมิประเทศในอดีต เป็นป่า สวนยาง
สวนมะพร้าว ปัจจุบันเป็นที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบที่ทำกั้นมีรับจ้างทั่วไป ค่าขาย นับถือศาสนาอิสลาม นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้

มีมัสยิดเจ้าอาลฮอฮ์ดายะย มัสยิดนูรุดดีนียะ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบางคนที่ กูโบบางคนที่ 2 ที่อยู่บริเวณใกล้มัสยิดทั้ง 2 (ร่อ เก็บทรัพย์ อายุ 64 ปี เกิด พ.ศ. 2482 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางคนที่ ที่อยู่ 10/2 หมู่ 4 ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึงบ้านที่มัสยิด(เกตุนา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:)

ย ย บ้านแหลมพรหมเทพ บ้านแหลมเจ้า แหลมเกาะเจ้า แหลมคอเจ้า ซึ่งสมัยก่อนเรียก คอเจ้า เด็ก 2 คนพี่น้องใจรักสัตตคอปพระเจ้าแผ่นดินมาฝังกับทองไว้ ซึ่งเมื่อก่อนเจ้าแผ่นดินเสด็จมา เมื่อก่อนเป็นป่าสงวน ทิศเหนือติด ถนนวิเศษ ทิศใต้จดทะเลอันดามัน ทิศตะวันออกติดบ้านปากบาง ทิศตะวันตกจดทะเลอันดามัน ภูมิประเทศเป็นสวนมะพร้าว ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบที่ทำการประมง การท่องเที่ยวและรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีสำนักสงฆ์แหลมพรหมเทพ ปรากฏการกาญจนาภิเษก (งาน ชำนาญนา อายุ 87 ปี เกิด พ.ศ.2459 เดิมเป็นคนภูเก็ต ที่อยู่ 104 หมู่ 6 ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 3 ตุลาคม 246)

ย ย บ้านไสยวนย หมู่ 7 ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ไสยวน (ป่าไผ่ - ป่ารก / ยวน - ผึ่งยวน) ในอดีตมีการทำไร่ข้าว ไร่ข้าวโพด ไร่สับปะรด ปลูกผัก ป่าหรงฤดูเก็บเกี่ยว เรียก "ป่าไผ่" และมีผิงตัวเด็ก มาอาศัยทำรังตามพุ่มไม้ เรียก ผิงยวน ชาวบ้านจึงตั้งชื่อบ้านตามสภาพแวดล้อม ว่าบ้านไสยวนย และเดิมเป็นป่าหญ้าและมีไม้พุ่มปะปนอยู่ คนกลุ่มแรกเป็นช่างตีเหล็ก อพยพมาจากไหนไม่ทราบ และเป็นต้นตระกูลช่างเหล็กในปัจจุบัน มีตระกูลยุคลนิร กาวีเศษ ขวดแก้ว ช่วยกันก่อตั้งหมู่บ้าน ทิศเหนือจดบ้านบางคนที่ ทิศใต้จดบ้านราไวย์ ทิศตะวันออกติดถนนวิเศษ ทิศตะวันตกติดภูเขา ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า และสวนยาง ปัจจุบันกลายเป็นที่อยู่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบเป็นค้าขายและรับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นไทยถิ่นใต้และภาษายาวี

มีโรงเรียนสอนนับถือศาสนา มัสยิดนูรออาบาคะห์ (นิตยา คหาปะนะ อายุ 29 ปี เกิด พ.ศ.2517 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านราไวย์ ที่อยู่ 97/2 หมู่ 7 ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546) (ร่อ เก็บทรัพย์ อายุ 64 ปี เกิด พ.ศ. 2482 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางคนที่ ที่อยู่ 10/2 หมู่ 4 ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบริเวณที่ผิงมาทำรัง(เกตุนา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๙)

ย ย บ้านบ่อแร่ หมู่ 6 ตำบลวิจิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ลูกแห่ อดีตเมื่อชาวบ้านขุดหน้าดิน ลึกประมาณ 1-2 ม. เมื่อขุดบ่อลึกลงไปพบก้อนหินเล็ก ๆ จำนวนมาก เรียก "ลูกแห่" เรียกบริเวณนี้ว่าบ่อแร่ เปลี่ยนมาเป็น บ่อแร่ และเมื่อ 130 ปีก่อน มีผู้อพยพจากหมู่บ้านอื่นมาตั้งถิ่นฐานเป็นกลุ่มแรกคือ ตระกูลสมบุรณ์ โชคเกื้อ เชียงโสม และเขื่อง มาทำสวนยางพาราและได้ชักชวนญาติพี่น้อง ทิศเหนือติดบ้านท่าแครงบน ทิศใต้และทิศตะวันออกจดทะเล ทิศตะวันตกติดคลองบุดา

ภูมิประเทศในอดีตเป็น ป่าไม้ ภูเขา ชายทะเล ป่าชายเล ปัจจุบันเป็นไร่สับปะรด สวนยางพารา (ชาชาติ) (คลองมุดา) (ท่าเรือน้ำลึก)

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รับราชการ ประมงและทำสวน นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดกียามุดดิน (เสริมศรี ควรรกล้า อายุ 43 ปี เกิด พ.ศ.2503 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบ่อแร่ ที่อยู่ 23 หมู่ 6 ตำบลวิจิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000 ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านอวามะขาม หมู่ 7 ถนนศักดิ์เดช ตำบลวิจิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต อวามขาม ซึ่งบริเวณอวามีต้นมะขามมาก มีคนเก็บมะขามขาย ทิศเหนือจดบ้านบ่อแร่ ทิศใต้ติดควนอ่าวทางเขิน บ้านแหลมพันวา ทิศตะวันออกจดอวามะขาม ทิศตะวันตกติดควน/เนินเขา ภูมิประเทศในอดีตเป็น ที่นา ติดทะเลอันดามัน

ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำประมงและรับจ้าง นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มี สุสานมุสลิมอวามะขาม (กูโบร์)

มัสยิดอิซฮาดอิสลาม อวามะขาม บริษัทเซลล์แห่งประเทศไทยจำกัด ท่าเทียบเรือน้ำลึกภูเก็ต (หนาบ กอบโกย อายุ 68 ปี เกิด พ.ศ. 2478

ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านป่าคอก ที่อยู่ 84 หมู่ 7 ถนนศักดิ์เดช ตำบลวิจิต อำเภอเมืองย ย จังหวัดภูเก็ต 8300 ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านอ้วนน้ำบ่อ หมู่ 7 ถนนศักดิ์เดช ตำบลวิจิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต อ้วนน้ำบ่อ ซึ่งเป็นชื่อที่เรียกกันมานานแล้ว ทิศเหนือจดบ้านบ่อแร่ ทิศใต้จดอวามขาม ทิศตะวันออกจดป่าโกงกาง ทิศตะวันตกจดภูเขา ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนา ป่าโกงกาง ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยและป่าโกงกาง

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและธุรกิจท่องเที่ยว นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนอ้วนน้ำบ่อ (ศิริพร มะลิวัลย์ เกิด พ.ศ.2490

ภูมิลำเนาเดิมที่พังงา ที่อยู่ 20/31 หมู่ 7 ถนนศักดิ์เดช ตำบลวิจิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก

ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านแหลมพันวา หมู่ 8 ถนนศักดิ์เดช ตำบลวิจิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต แหลมพันวา ซึ่งวัดเส้นทางจาก 3 แยก จากกรมประมงถึงพิพิธภัณฑ์ได้ 1,000 วา เท่ากับ 3 กิโลเมตร เรียกว่า แหลมพันวา ทิศเหนือจดอวามะขาม ทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าติดแหลม เขา ควน

ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัย เขา ควน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและธุรกิจโรงแรม นับถือศาสนาอิสลาม มีโรงเรียนแหลมพันวา ศูนย์ชีววิทยาทางทะเล กองเรือภาคที่ 3 กองเรือยุทธการ โรงเรียนอิสลามพัฒนา ปรากฏการ (การิม หาททรัพย์ เกิด พ.ศ.2493 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านอวามะขาม ที่อยู่ 18/8 หมู่ 7 ถนนศักดิ์เดช

ตำบลวิจิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต 83000 ให้ข้อมูลเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านเชิงทะเล หมู่ 1 ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านตีนเล ซึ่งลักษณะของหมู่บ้านอยู่ติดกับทะเล บ้านตีนเล เป็นเชิงทะเล ทิศเหนือติดบ้านป่าลึก ทิศใต้ติดภูเขา ทิศตะวันออกติดบ้านนาหนัก ทิศตะวันตกติดบ้านบางเทา ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ปัจจุบันเป็นสวนยาง ป่า และที่อยู่อาศัย

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาไทยที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มี สถานีนอามัย ตำบลเชิงทะเล วัดเชิงทะเล(วัดพัฒนาตัวอย่าง)

สถานีตำรวจภูธร ตำบลเชิงทะเล โรงเรียนบ้านเชิงทะเล(ตันติวิท) สำนักงานเทศบาลตำบลเชิงทะเล ศาลเจ้าสามอองหนูเชิงทะเล ตำบลเชิงทะเล (เพียร วัยวุฒิ เกิด พ.ศ. 2468 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านท่าเรือ ที่อยู่ 63 หมู่ 7 ถนนศรีสุนทร ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านลิพอนเขาลาน หมู่ 6 ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ลิพอนเขาลาน เมื่อก่อนเป็นภูเขาติดควน มีต้นไม้หน้อยก็เลยเรียกว่า เขาลาน เป็นบริเวณของบ้านพอน ของคุณจินหวน เมื่อก่อนเป็นส่วนเงาะหรือ มีภูเขา 1 ลูกไม่มีต้นไม้ขึ้นเลยเรียกหัวล้าน หรือเมื่อโต๊ะล้านเสียชีวิต

ได้เปลี่ยนเป็นบ้านลิพอนเขาลาน และลิพอนบักหลัก ได้มีชาวบ้านมานั่งพักแล้วนำหลักมาปักไว้หน้าโรงเรียนเมื่อมาปักหลักแล้วก็เดินทางต่อไป

ในส่วนของชุมชนได้มีก้านันลพ บัวสวรรค์ได้บุกเบิกและได้รับบรรดาศักดิ์เป็นขุนอภิบาลลิพอนราษฎร์พร้อมกับหนังพร้อมไกรเลิศ และมีนายแรมนิติบาล

ได้เข้ามาจับจองที่ดินและได้แบ่งที่ดินให้กับชาวบ้านกันมาจนถึงปัจจุบัน ทิศเหนือติดเขาพระแทว ทิศใต้จดโรงพยาบาลถลาง ทิศตะวันออกจดบ้านพอนบางกอก

ทิศตะวันตกติดสี่แยกเทพพระษัตรี ภูมิประเทศในอดีตเป็นลำคลอง หนองน้ำและนา ปัจจุบันเป็นสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขายและปลูกผัก

นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (ลำน้ำ ทาทิพย์ อายุ 73 ปี เกิด พ.ศ. 2473 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านทองหล่อ ที่อยู่ 26 หมู่ 5 ตำบลบ้านพอนใต้

ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 11 พฤศจิกายน (สมฤทธิ์ ไตรรัตน์ อายุ 37 ปี เกิด พ.ศ.2509 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านพอนบ้านกอก หมู่ 2 ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546) ย ย บ้านบางเทา หมู่ 2 ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านบางเทา อดีตเคยเป็นบางมีต้นเทาอยู่เป็นจำนวนมาก นำเรือออกต้นเทาที่ขึ้นเต็มข้างคลอง ทิศเหนือจดทะเล ทิศใต้จดเทือกเขากมลา ทิศตะวันออกจดบ้านเชิงทะเล ทิศตะวันตกจดบ้านหาดสุรินทร์ ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า แหล่งน้ำและทุ่งนา ปัจจุบันเป็นป่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค่าขายและทำสวนผลไม้ นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้และภาษายาวี มีมัสยิดมุกาโรมบางเทา (ไอซามา ปะหนัน อายุ 50 ปี เกิด พ.ศ.2496 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางเทา ที่ 138/1 หมู่ 2 ตำบลเชิงทะเล อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต 83120 ให้ข้อมูลเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านบางเทาเหนือ หมู่ 2 ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านบางเทาเหนือ อดีตบ้านบางเทามีจุดศูนย์กลางอยู่ที่บางเทาทาง มัสยิดใหญ่ของจังหวัดภูเก็ต อยู่ด้านเหนือของบางเทากลางจึงเรียกว่า บางเทาเหนือ ทิศเหนือติดบางเทากลาง ทิศใต้จดเทือกเขากมลา ทิศตะวันออกติดบางกลาง ทิศตะวันตกติดบ้านลุ่มเฟื่อง ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ทุ่งนา ปัจจุบันเป็นทุ่งนาร้าง ทำสวนผลไม้ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวน นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดเก่ามุกาโรม กุโบบางเทาเหนือ (ไอซามา ปะหนัน อายุ 50 ปี เกิด พ.ศ.2496 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางเทา ที่ 138/1 หมู่ 2 ตำบลเชิงทะเล อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต 83120 ให้ข้อมูลเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านบางเทาใต้ หมู่ 2 ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต บางเทาใต้ ทิศเหนือติดบ้านลาหยัน ทิศใต้ติดบ้านลุ่มเมือง ทิศตะวันออกติดบ้านบางเทา ทิศตะวันตกจดหาดสุรินทร์ ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าและทุ่งนา ปัจจุบันเป็นทุ่งนาร้าง ป่า และสวนผลไม้ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำสวน นับถือศาสนา อิสลามและนับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดอุณชอริชซุนนีย์ วัดอนามัยเกษม โรงเรียนบ้านบางเทา (ไอซามา ปะหนัน อายุ 50 ปี เกิด พ.ศ. 2496 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางเทา ที่ 138/1 หมู่ 2 ตำบลเชิงทะเล อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต 83120 ให้ข้อมูลเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านลิพอนบางกอก หมู่ 2 ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านบังเกาะ เนื่องจากมีสภาพเป็นเกาะบาบิดหมู่บ้านไว้จาก "บ้านบังเกาะ" ย เป็นบางกอก ทิศเหนือจดเขาพระแทว ทิศใต้ติด ถนนเทพกระษัตรี ทิศตะวันออกจดบ้านพอนใต้ บ้านท่าเรือ ทิศตะวันตกจดทุ่งนา ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าดิบ สัตว์ป่า นา ไร่ ล้าคลอง ปัจจุบันเป็นตึกวางบ้านช่อง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบปลูกยางพารา สวนผลไม้ นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นไทยถิ่นใต้ (เป็นภาษาเฉพาะของบ้านลิพอนบางกอก) (ประภท ทาทิพย์ 53 ปี เกิด พ.ศ.2493 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านพอนใต้ ที่อยู่ 133/1 หมู่ 5 ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต 8300 ให้ข้อมูลเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านท่าเรือ หมู่ 3 ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านท่าเรือหรือพอนท่าเรือ ซึ่งในอดีตเมื่อ 50 ปีที่แล้ว มีเรือสำเภามาจอด เรือทุกไม้ เรือ 3 หลัก ทิศเหนือติดหมู่บ้านลิพอนใต้ ทิศใต้ติดตำบลป่าคลอก ทิศตะวันออกติดหมู่บ้านมาหนัก ทิศตะวันตกติดตำบลเกาะแก้ว ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนา ป่า หนองน้ำและเหมืองแร่ดีบุก ปัจจุบันเป็นส่วนยางพารา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำการเกษตร และค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีอนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรี-ท้าวศรีสุนทร ศาลเจ้าท่าเรือ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ถลาง ศาลเจ้าแม่หลักเมือง

ย ย บ้านส้มเฟื่อง หมู่ 3 ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ส้มเฟื่อง ย มีต้นมะขามเฟื่องมาก เป็นที่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ทิศเหนือจดหาดบางเทา ทิศใต้จดหาดสุรินทร์ ทิศตะวันออกติดบ้านบางเทา ทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าชายเลน ปัจจุบันเป็นป่าชายเลนพัฒนา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวน นับถือศาสนา อิสลาม ภาษาที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้

ย ย บ้านหาดสุรินทร์ ย หมู่ 3 ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต หาดสุรินทร์ อดีตพระสุรินทร์ราชา เป็นเจ้าเมืองภูเก็ตไปตั้งพลับพลาอยู่บริเวณหาดสุรินทร์จึงเรียกว่า บ้านหาดสุรินทร์ ทิศเหนือติดบ้านลุ่มเฟื่อง ทิศใต้ติดเทือกเขากมลา ทิศตะวันออกติดบ้านบางเทา ทิศตะวันตกจดหาดสุรินทร์ ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ภูเขา หาดทราย ปัจจุบันเป็นหาดทราย สถานที่ค้าขาย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค่าขาย นับถือศาสนาอิสลาม นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้

ย ย บ้านบางโจ หมู่ 4 ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต บางโจ มีฝนตกลงมาอย่างหนักไหลลงมาจากภูเขา มีเสียงดังโจ้ ๆ จึงให้ชื่อว่า บ้านบางโจ หรือบางโจมีไอน้ำ เรือทองลงข้าม แก้วชำเมียบน น้ำคลอง ปลูกต้นไม้มาก สวยงาม มีคนนอกเข้าไปลักขโมยกิน เลยต้องแขวนโจ ทำแวงโยเสกคาถา กินเข้าไปฟงฟอง ไม่หุบ ต้องมีการแก้เคล็ดถึงจะหา เมื่อก่อนมีเป็นกบฝังสมบัติไว้บริเวณนั้น มีลายแทงบอกไว้เป็นปริศนา ทิศเหนือติดสวนยางและบ้านเขาล้าน ทิศใต้ติดถนนศรีสุนทร ทิศตะวันออกเป็นสวนยาง ทิศตะวันตกเป็นสวนยาง ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า สวนยาง สวนพารา ปัจจุบันเป็นที่ราบลุ่ม ป่าดิบ สวนยางพารา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบเป็นสวนยาง นับถือศาสนา อิสลามและนับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดบ้านบางโจ กุโบบ้านบางโจ (อาหมาด ทักซิณ อายุ 55 ปี เกิด พ.ศ.2491 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางโจ ที่อยู่ 6/2 หมู่ 4 ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านลาหยัน หมู่ 4 ถนนศรีสุนทร ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านลาหยัน เป็นอ่าว คนมาเล่นเป็นคนที่ขี่มาแต่ครั้งอดีต เรียกว่า บัตลาหยัน เขียนมาเป็นบ้านลาหยัน ทิศเหนือติดเชิงทะเล ทิศใต้ติดบางเทา ทิศตะวันออกติดเชิงทะเล ทิศตะวันตกจดอ่าว ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าชายเลน ปัจจุบันเป็นป่าชายเลนและโรงแรม ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัวและค้าขาย นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (ไอซามา ปะหนัน อายุ 50 ปี เกิด พ.ศ.2496 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางเทา ที่ 138/1 หมู่ 2 ตำบลเชิงทะเล อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต 83120 ให้ข้อมูลเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านบางเตนอก ย หมู่ 5 ตำบลเชิงทะเล อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต บางเตนอก ตั้งชื่อตามแม่บ้านเดิมที่แยกตัวมาจาก กม.2 คือบ้านบางเทาใน และคนกลุ่มแรกที่เริ่มก่อตั้งอพยพมาจากบ้านบางเทาใน ตำบลเชิงทะเล อำเภอกลาง โดยมีผู้นำคือผู้ใหญ่มานิตย์ พันธุ์ฉลาด เป็นผู้ใหญ่นานแรกของ หมู่ 5 ทิศเหนือจดบ้านเชิงทะเล ทิศใต้จดเทือกเขากมลา ทิศตะวันออกจดบ้านเชิงทะเล ทิศตะวันตกจดบ้านบางเทากลาง ภูมิประเทศในอดีตเป็นที่ราบ ภูเขา เขิงเขา ปัจจุบันเป็นที่ราบ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวน นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดดารุลเอียะซาน

ย ย บ้านลิพอนใต้ หมู่ ๕ ตำบลศรีสุนทร อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ย พอนใต้ และหลักพัน ซึ่งลิพอนมาจากหลักพัน พมายกทัพติดกลางผ่านบ้านลิพอน แต่พยามองไม่เห็นหมู่บ้าน เพราะภูมิประเทศเป็นเกาะ มีภูเขาบังอยู่ ทำให้บ้านลิพอนพ้นจากการโจมตีของทหารพม่าได้ และชนกลุ่มแรกที่เข้ามาอยู่ เป็นตระกูล สกุลชิต ชูศรี ประเสริฐสุนทร มุกกระพันธ์ สำเนียง ธาติพิศ เมื่อ พ.ศ. 2499 ย ทิศเหนือติดเขาลุ่มบอน ทิศใต้ติดถนนเทพกระษัตรี ทิศตะวันออกติดทุ่งนา ป่ายาง

ทิศตะวันตกติดพอนบางกอก ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่ายาง สวนมะพร้าวและสวนผลไม้ ปัจจุบันกลายเป็นป่ากรู หุ่นกล้วยและคลอง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีวัดศรีสุนทร โรงเรียนนิมิตรภาพ อนามัยบ้านลิพอนใต้ (เกษม ทาทิพย์ อายุ 50 ปี เกิด พ.ศ. 2496 ภูมิลำเนาเดิมที่กระบี่ ที่อยู่ 133/1 หมู่ 5 บ้านศรีสุนทร ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2546) (บุญเลิศ ทาทิพย์ อายุ 55 ปี เกิด พ.ศ. 2491 ที่อยู่ 133/3 หมู่ 5 ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านพอนบ้านใหญ่ ย พอนบ้านใหญ่ เมื่อสมัยก่อนเริ่มใช้บ้านเลขที่ที่บ้านแรกแล้วเรียงหลังลงมาเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่มีคนอยู่อาศัยหลาย ๆ ครัวเรือน จัดเป็นชุมชนขนาดใหญ่ ทิศเหนือติดพอนใต้ ทิศใต้ติด ถนนทางไปเชิงทะเล ทิศตะวันออกจดวัดศรีสุนทร ทิศตะวันตกติดพอนหัวหนาน ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าและสวนยาง ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยและสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบเป็นชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (ประยูร ทาทิพย์ อายุ 62 ปี เกิด พ.ศ. 2484 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านพอนใต้ ที่อยู่ 133 หมู่ 5 ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2546)

ย บ้านมาหานิก หมู่ ๗ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต มาหานิก เป็นภาษาทมิฬ มาหานิกเป็นชื่อของพวกทมิฬ มาหานิก เดิมเป็นที่พำนักของม้าที่ส่งสาธิน และเป็นที่พักพิงของคนเดินทาง และชมกลุ่มแรกที่เข้ามาอาศัยอยู่ คือนายปอด เครือสนธิ นายเตี้ยวกี่ แซ่หลิม (ซึ่งต่อมาลูกหลานได้เปลี่ยนมาเป็นนามสกุลจินดาเชื้อ) นายหลิมมาชวน แซ่หลิม (ซึ่งในภายหลังลูกหลานได้เปลี่ยนมาเป็นเครือเสนห์) นายโถ นายฮืด ชูศักดิ์ นายจ้อย (ไม่ทราบนามสกุล) ทิศเหนือติดสวนยาง ทิศใต้ติดเขาแป๊ะอ่าว ทิศตะวันออกติดบ้านท่าเรือ ติดตะวันตกติดบ้านเชิงทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าดงดิบ ภูเขาสูงชัน คลอง สวนยางและการเลี้ยงสัตว์ ปัจจุบันเป็นสวนยางและชุมชนเมือง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำการเกษตร นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีวัดเทพนารามหรือ(วัดมาหานิก) โรงเรียนมาหานิก (เพียร วัลย์วุฒิ อายุ 78 ปี เกิด พ.ศ. 2468 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านท่าเรือ ที่อยู่ 63 หมู่ 7 ถนนศรีสุนทร ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงนครแก้วจากศัพท์ภาษาทมิฬว่า มณิครัม(สุวิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ ๒๕๒๓:๕๑)

ย ย บ้านบางเหนียวค้าย หมู่ ๗ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บางเหนียวค้าย เป็นดินเหนียวเป็นสีค้าย บาง ภูเก็ตหมายถึงคลอง ทิศเหนือติดบ้านมาหานิก ทิศใต้ติดภูเขาแป๊ะอ่าว ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกติดบ้านมาหานิก ภูมิประเทศอดีตเป็นป่า ปัจจุบันเป็นสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบการเกษตร นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (เพียร วัลย์วุฒิ อายุ 78 ปี เกิด พ.ศ. 2468 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านท่าเรือ ที่อยู่ 63 หมู่ 7 ถนนศรีสุนทร ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2546)

ย ย บ้านพอนบ่อแร่ หมู่ ๘ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต พอนบ่อแร่ เมื่อก่อนมีลายแทงคนแก่โดยมีเด็ก พูดว่าบ่อคั้น แล้วผู้ชายก็พินคอกเด็ก เลือดหยดลงบ่อ แล้วบ่อน้ำก็แห้ง ชุดพบมีทรัพย์สินสมบัติ()

ย ย บ้านลิพอนหัวหนาน หมู่ ๘ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต หมู่บ้านหลักพัน หมู่บ้านที่แบ่งแยกออกมานี้มีลักษณะสภาพภูมิศาสตร์เป็นหนองน้ำเป็นส่วนใหญ่ซึ่งในสมัยก่อนคนในท้องถิ่นเรียกหนองน้ำว่าหนองหาร จึงได้เรียกชื่อว่า หมู่บ้านลิพอนหัวหนาน และเมื่อประมาณปี ๒๕๒๕ คนจังหวัดพัทลุง ชื่อदानุญ กับตาชุม เข้ามาทำงานเป็นคนเลี้ยงช้างให้กับนายสมัยก่อน ซึ่งชื่อदानุญกับตาชุม ได้เป็นตระกูลดั้งเดิมสืบทอดลูกหลานจนถึงปัจจุบันนี้ ทิศเหนือติดถนนเทพกระษัตรี ทิศใต้ติดบ้านบางโจ ทิศตะวันออกติดพอนบ้านใหญ่ ทิศตะวันตกติด ถนนศรีสุนทร ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า มีสัตว์ป่าหลายชนิดและมีหนองน้ำจำนวนมาก และที่ทุ่งนา ปัจจุบันมีเพียงหนองน้ำ อาคารบ้านเรือน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบค้าขาย รับจ้างทำสวน และรับราชการ นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีสุเหร่าชื่อลูกลู กูบ

ย ย บ้านป่าตอง อยู่ในตำบลป่าตอง อำเภอเกาะพู้ ชื่อหมายถึง อ่าวกำแพง มาจากคำ กะ หมายถึงอ่าว ตอง มาจากกระตอ คือกำแพง(สุนัย ราชภัณฑารักษ์ ๒๕๒๗:๑๙๔)

ย ย บ้านนาโนย หมู่ ๔ ถนนนาโน ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะพู้ ๘๓๑๕๐๒ นาโน เมื่อก่อนเป็นนา อยู่ลึกเข้าไป จึงเรียกว่าบ้านนาโน อดีตเป็นบ้านนาโน ทำนาเป็นชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบหลัก ทิศเหนือจดบ้านไสน้ำเย็น ทิศใต้และทิศตะวันออกติดภูเขา ทิศตะวันตกจดทะเลอันดามัน ภูมิประเทศในอดีตเป็นนา ทุ่งหญ้า ลาดลอง ป่าโกงกาง ปัจจุบันเป็นที่พักอาศัย ที่ราบติดภูเขา ป่า ทุ่งหญ้า ลาดลอง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (ทิพย์ เตือนถิ่น อายุ 58 ปี เกิด พ.ศ.2488 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านนาโน ที่อยู่ 19 หมู่ 4 ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะพู้ จังหวัดภูเก็ต 83150 ให้ข้อมูล 13 พฤศจิกายน 2546) (โกวิทย เตือนถิ่น อายุ 61 ปี เกิด พ.ศ.2485 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านนาโน ที่อยู่ 22 หมู่ 4 ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะพู้ จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 13 พฤศจิกายน 2546) ย บ้านนาโน หมู่ ๔ ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๒๐๐๒ บ้านนาโน เมื่อก่อนเป็นที่นากว้าง มีบ้านคนอาศัยอยู่บริเวณด้านในลึกเข้าไปจึง เรียกว่า บ้านนาโน ทิศเหนือติดคลองน้ำจืด เขต อำเภอถลาง ทิศใต้จดบ้านเกาะแก้ว หมู่ ๔ ทิศตะวันออกจด ถนนเทพกระษัตรี ทิศตะวันตกจดเขาเจาะตา ภูมิประเทศเป็นแหล่งน้ำ ที่นา ปัจจุบันได้กลายเป็นที่พักอาศัย

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบจะเป็นชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นไทยถิ่นใต้ มีองค์การโทรศัพท์ (เจ๊ะติน เหมเหล็ก อายุ 65 ปี เกิด พ.ศ.2481 บ้านเกาะแก้ว อยู่ที่ 6/1 หมู่ 4 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83200 ให้ข้อมูลเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2546) บ้านนาโนย หมู่ ๗ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านนาโน จากบ้านเคียนเป็นที่ราบแปลงใหญ่ มีการบุกเบิกการทำนา เป็นที่นาไกลเข้าไปอยู่ไกลเขาพระแทว อาณาเขตทางทิศเหนือติดบ้านป่าครองชีพ ทิศใต้ติดบ้านแซน, เคียน ทิศตะวันออกติดบ้านแซน, ควนย ทิศตะวันตกติดบ้านเคียน ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนา ที่ราบ ปัจจุบันคลอง หนอง ประมงย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง กรีดยาง นับถือศาสนาอิสลาม มีมัสยิดดารุลอามาล วัดพระทอง (บัญญัติ จรรย์เลอร์พงศ์ อายุ 44 ปี เกิด พ.ศ.ย ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเคียน 255 หมู่ 2 ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 25 มกราคม 2547)ย ชื่อบ้านนี้หมายถึงนาที่อยู่ด้านใน(เกตุมา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๗๘)

ย ย ชุมชนสะพานร่วมพุดผล ตำบลตลาดใหญ่ เทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เมื่อก่อนการตั้งเป็นชุมชน มีสภาพเป็นป่าชายเลน ไม่มีคนอาศัยอยู่ แต่เดิมเป็นที่ของราชการหลังปี ๒๕๒๐ มีการถมที่จัดให้เป็นที่อยู่อาศัย ในความรับผิดชอบของที่ราชพัสดุ ปัจจุบันเทศบาลให้ชาวบ้านเช่าปลีละ 360 บาทต่อหลัง ทิศเหนือติด ถนนศรีสุทัศน์ ทิศใต้ ถนนศรีเสนา ทิศตะวันออกติดชุมชนสะพานร่วมพุดผล ๒ ทิศตะวันตกติดชุมชนร่วมน้ำใจ ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าชายเลน คลองไหลลงสู่ทะเล ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัย ชุมชนแออัด ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบค้าขาย รับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาท้องถิ่น ภาษาไทย มีมัสยิดมะดีนะห์

ย ย ชุมชนถนนสุทัศน์ ช.๒ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เมื่อ ๑๕๐ ปี พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ที่ดินของคุณสมหวัง (คนจีน) ต่อมาแบ่งขายให้กับตระกูลที่ทักษะกรรม ต่อมาก็แบ่งขายที่ดินกันอีกมีประชากรมาอาศัยกันมากขึ้นทิศเหนือติด ถนนดำรง ทิศใต้และทิศตะวันออกติดคลองบางใหญ่ ทิศตะวันตกติด ถนนสุทัศน์ ภูมิประเทศเป็นที่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบเย็บผ้า บ้านเช่าและร้านเสริมสวย

นับถือศาสนาซิกข์ นับถือศาสนาฮินดู มีสมาคมแซ่เฮี้ยบ โรงแรมสุขสบาย

ย ย บ้านบางหวายน หมู่ ๑ ตำบลกมลา อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต ชื่อเดิมและชื่อถิ่นมีบางหวาน ซึ่งมีต้นผักหวาน อยู่บริเวณนี้เป็นจำนวนมากหรือมีน้ำใส

เขาปลุกอ้อยเอาไว้หวานดี ที่ตั้งทางทิศเหนือติดภูเขา ทิศใต้ติดเขาป่าตอง ทิศตะวันออกจดเทือกเขากมลาและทิศตะวันตกติดที่นาร้าง

ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่ากร่าง สวนยาง และสวนทุเรียน ในปัจจุบันกลายเป็นบ้านเช่า บ้านฝรั่งและที่นาร้าง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป

นับถือศาสนาอิสลาม (สงบ สาโหด อายุ 54 ปี เกิด พ.ศ. 2492 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางหวานที่ 19 ม.1 ตำบลกมลา อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ตและนางสุปราณี สาโหด

อายุ 50 ปี ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านกลาง 19 ม.1 ตำบลกมลา อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต สัมภาษณ์เมื่อ 6 มกราคม 2547)

ย ย บ้านกมลานอกเลย หมู่ ๑ ถนนริมหาด ตำบลกมลา อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต คือบ้านหมา อาณาเขตทิศเหนือติดป่า ทิศใต้ติดภูเขาเยื่อ

ทิศตะวันออกติดถนนกมลาและทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นส่วนมะพร้าว ทะเลและป่า ปัจจุบันกลายเป็นร้านค้า ร้านอาหารและบาร์เบียร์

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และธุรกิจส่วนตัว ชาวบ้านจะนับถือศาสนาพุทธ อิสลามและคริสต์ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้

มีโรงเรียนบ้านกมลาและสำนักสงฆ์เจริญธรรมกมลา (ลาม่า แสงทอง อายุ 77 ปี เกิด พ.ศ. 2469 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านกมลานอกเลย ที่อยู่ 36 หมู่.3 ถนนริมหาด

ตำบลกมลา อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต ให้สัมภาษณ์เมื่อ 6 มกราคม 2547)

ย ย บ้านน่านอกย หมู่ ๓ ตำบลกมลา อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต ชื่อเดิมและชื่อถิ่น นานอก เนื่องจากเป็นที่นาที่อยู่ไกลสุด ไกลจากนาของคนอื่น ๆ

ที่ตั้งทิศเหนือติดเขาสะฮาม ทิศใต้ติดป่าและบ้านนอกเลย ทิศตะวันออกติดโคกเคียนและทิศตะวันตกติดภูไปบ้านกมลา ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ที่นา ภูเขาและทะเล

ปัจจุบันเป็นป่า ที่นาร้างและแพนตาซี ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ธุรกิจส่วนตัวและค้าขาย นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้

มีสถานที่สำคัญคือภูโบรกมลา (ปาน ตามาน อายุ 59 ปี เกิด พ.ศ. 2487 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านน่านอก ที่อยู่ 100/2 ม.3 ตำบลกมลา อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต

สัมภาษณ์เมื่อ 6 มกราคม 2547 และ 22 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงทุ่งนาที่อยู่ด้านนอก(เลย) ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านโคกเคียนย หมู่ ๓ ตำบลกมลา อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต ชื่อเดิมและชื่อถิ่น มีต้นตะเคียนมากตรงบริเวณโคกปัจจุบันไม่มีใครรู้จักโคกเคียนแล้ว

สวนคนละแวกบ้านจะเรียกรวมเป็นบ้านนา(ลาม่า แสงทอง อายุ 77 ปี ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านกมลานอกเลย ที่อยู่ 86 หมู่ 3 ถนนริมหาด ตำบลกมลา อำเภอกระทู้

จังหวัดภูเก็ต บ้านที่เมื่อ 22 มกราคม 2547 และ ปาน ตามาน อายุ 59 ปี เกิด พ.ศ. 2487 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านน่านอก ที่อยู่ 100/2 ม.3 ตำบลกมลา อำเภอกระทู้

จังหวัดภูเก็ต ให้สัมภาษณ์เมื่อ 6 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงเนินที่มีต้นตะเคียน(เลย) ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านโคกยางย หมู่ ๓, หมู่ ๔ ตำบลกมลา อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต ชื่อเดิมและชื่อถิ่น โคกยาง มีเจ้านายมาประชุมกันที่หลาเคยมีพระเจ้ามาอาศัยอยู่ ณ

บริเวณนี้และมีต้นยางใหญ่ 2 ต้น อยู่ตรงโคกย ที่ตั้งทางทิศเหนือติดบ้านนอกเลย ทิศใต้ติดบ้านนาคา ทิศตะวันออกติดบ้านควน และทิศตะวันตกติดถนนกมลา

ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนาและมะพร้าว ปัจจุบันเป็นที่นาร้าง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและธุรกิจส่วนตัว

นับถือศาสนาอิสลามและภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ (ลำเลย โหมตใหม่ อายุ 80 ปี เกิด พ.ศ. 2466 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านโคกยาง หมู่ 4 ตำบลกมลา อำเภอกลาง

จังหวัดภูเก็ต ให้สัมภาษณ์เมื่อ 6 มกราคม 2547 และ 22 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงเนินที่มีต้นยาง(เลย) ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านวัดร้าง หมู่ 5 ตำบลกระทู้ อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต ชื่อเดิมและชื่อถิ่น วัดร้าง ที่ตั้งทิศเหนือจดภูเขา ทิศใต้ติดที่เหมืองเก่า

ทิศตะวันออกติดเขินจูรีและทิศตะวันตกจดชุมสายโทรศัพทกระทู้ มีเชื้อชาติจีนฮกเกี้ยนเป็นส่วนใหญ่ ภูมิประเทศในอดีตเป็นเหมืองดินบุก และแหล่งน้ำ

ปัจจุบันกลายเป็นสนามกอล์ฟและป่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง พูดภาษาไทยถิ่นใต้ (จูเล็ง ต้นตวิทย์ อายุ 74 ปี เกิด พ.ศ. 2472

ภูมิลำเนาเดิมที่ในตัวเมืองภูเก็ต ที่อยู่ 26/3 ม.5 ตำบลกระทู้ อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต ให้สัมภาษณ์ 27 ธันวาคม 2546)ย ย ย บ้านทุ่งทองย หมู่ ๗ ถนนวิจิตรสงคราม

ตำบลกระทู้ อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต ผู้เคยเคยเล่าว่า น้ำที่ไหลมาจากบางทองที่มีเศษทองที่ล้างกันไหลมาถึงบริเวณทองทอง หรือบ้านทุ่งทองนั่นเอง

ที่ตั้งทิศเหนือติดบ้านกระทู้ ทิศใต้ติดภูเขา ทิศตะวันออกจดร้านอาหารทุ่งทอง(ไก่โต้ง)และทิศตะวันตกจดบ้านบางทอง(โรงน้ำแข็ง) ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า

ทุ่งนาและแหล่งน้ำ ปัจจุบันกลายเป็นสนามกอล์ฟที่พักอาศัย ร้านค้า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธใช้ภาษาไทยถิ่นใต้

มีสถานที่สำคัญสนามกอล์ฟภูเก็ตคันทรี่คลับ เชื้อนบางวาด ศาลเจ้าทุ่งทอง โรงเรียนบ้านगतทองย (บำรุง เกตุสุวรรณ อายุ 83 ปี ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านทุ่งทอง ที่อยู่

105/8 หมู่ 7 ถนนวิจิตรสงคราม ตำบลกระทู้ อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต บ้านที่เมื่อ 22 มกราคม 2547 และนางบุญชู ไสภา อายุ 48 ปี เกิด พ.ศ. 2498

ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านทุ่งทอง ที่อยู่ 105/1 หมู่ 7 ถนนวิจิตรสงคราม ตำบลกระทู้ อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต ให้สัมภาษณ์ 27 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านบางทองย หมู่ ๗ ถนนวิจิตรสงคราม ตำบลกระทู้ อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ตย บางทอง มีผู้ชายหลงเข้าไปในหมู่บ้านลับแล

ตอนขากลับให้ขมึ้นมาคนละถุงยื่นเดินก็ยิ่งหนัก เลยทิ้งขมึ้นออกที่ละนิด เดินมาจนถึงบ้านจึงนำขมึ้นนั้นมาขัดตัวในขณะที่อาบน้ำ ล้างน้ำแล้วขมึ้นกลายเป็นทอง

จึงนึกเสียตายกลับไปเก็บขมึ้นก็หาไม่เจอ ที่ตั้งทิศเหนือติดบ้านสี่กั๊ก ทิศใต้จดภูเขา ทิศตะวันออกติดบ้านทุ่งทองและทิศตะวันตกจดภูเขา ภูมิประเทศในอดีตเป็นแหล่งน้ำ

ป่า ภูเขา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และธุรกิจส่วนตัวใช้ภาษาพูดกันเป็นภาษาไทยถิ่นใต้ นับถือศาสนาพุทธ (นางบุญชู ไสภา อายุ 48 ปี เกิด พ.ศ.

2498 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านทุ่งทอง ที่อยู่ 105/1 หมู่ 7 ถนนวิจิตรสงคราม ตำบลกระทู้ อำเภอกระทู้ จังหวัดภูเก็ต ให้สัมภาษณ์ 27 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านนาบอนย หมู่ ๑ ถนนเจ้าฟ้าในตะวันออก ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตย นาบอน เรียกมาตั้งแต่สมัยดั้งเดิมมาแล้ว ซึ่งเมื่อก่อนบริเวณนี้เป็นที่นา

และที่นาแห่งนี้ก็มีต้นบอนขึ้นเป็นจำนวนมากมองไปทางไหนก็เห็นแต่บอนจึงเรียกว่า นาบอน ที่ตั้งทางทิศเหนือติดถนนวิจิตร ทิศใต้ติดบ้านป่าหลาย

ทิศตะวันออกติดป่าโกงกางและทิศตะวันตกติดบ้านตีนเขา ภูมิประเทศในอดีตเป็นส่วนมะพร้าว ที่นาและป่าเสม็ด ปัจจุบันเป็นป่า และบ้านจัดสรร

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ สถานที่สำคัญ ศาลเจ้ากวนอู (นายกิตติพัฒน์ ลิมภูมิลำเนาเดิมที่ผล อายุ 52 ปี

ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านนาบอน ที่ 24/2 หมู่ 1 ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต และ นางอำพร รักษาทรัพย์ อายุ 70 ปี เกิด พ.ศ. 2476 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านนาบอน

ที่อยู่ 26/2 หมู่ 1 ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต และ สิวักว วัชเวช อายุ 73 ปี เกิด พ.ศ. 2473 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านนาบอน ที่อยู่ 24 หมู่ 1 ตำบลฉลอง

อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้สัมภาษณ์เมื่อ 26 ธันวาคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบริเวณนาที่มีบอน(เกตุหนา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๑๖)

ย ย บ้านตะเคียนย หมู่ 1 ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตย บ้านเคียน ซึ่งเป็นไม้ชนิดหนึ่ง

ที่อยู่ข้างคลองนอกจากไม่ทองหลางแล้วยังมีไม้ตะเคียนเป็นจำนวนมากที่นำไปทำเรือ ที่ตั้งทางทิศเหนือติดวัดม่วงโกมารภัจจ์ ทิศใต้ติดทุ่งนา

ทิศตะวันออกติดถนนบางเหรียงและทิศใต้ติดถนนจอมเฒ่า ภูมิประเทศในอดีตเป็นคลอง ทุ่งนา ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยและทุ่งนา

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ทำสวนยางและธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ (เลย) ชนะศึก อายุ 77 ปี เกิด พ.ศ. 2469

ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเคียน ที่อยู่ 139 หมู่ 3 ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้สัมภาษณ์ 17 มกราคม 2547)

ย ย บ้านพุงจำปาย หมู่ 3 ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตย บ้านพุงจำปาย เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศเป็นพุง

บริเวณนี้เคยมีต้นจำปาเป็นจำนวนมากจึงเรียกว่า พรุจำปา ที่ตั้งทิศเหนือติดเขากล้วย ทิศใต้ติดบ้านดอน ทิศตะวันออกย ทิศตะวันตกติดสวนยาง, ภูเขา
ภูมิประเทศในอดีตเป็นพรุ ภูเขา ต้นจำปา ปัจจุบันเป็นสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม (วิรัตน์ ศรีเมือง อายุ 60 ปี เกิด
พ.ศ. 2486 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านพรุจำปา ที่อยู่ 33/3 หมู่ 8 ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้สัมภาษณ์เมื่อ 17 มกราคม 2547)
ย ย บ้านเมืองใหม่ หมู่ ๕ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านเมืองใหม่ เมื่อก่อนบริเวณนี้เป็นหลักเมือง
เชื่อกันว่าถ้าหาหาญมีครภที่มีชื่อเป็นสิริมงคล เพื่อมาบวงสรวงสิ่งทั้งเป็นจะทำให้บ้านเมืองอยู่เย็นเป็นสุข จึงเรียกบริเวณนี้ว่า บ้านเมืองใหม่ ที่ตั้งทิศเหนือติดบ้านหุ่ย
ทิศใต้ติดบ้านป่าครองชีพ ทิศตะวันออกติดบ้านท่ามะพร้าวและทิศตะวันตกติดในยางย ซึ่งภูมิประเทศในอดีตเป็นที่นา สวนผลไม้ เหมืองแร่ เลี้ยงสัตว์
ปัจจุบันเป็นสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รับราชการ ค้าขาย ทำสวนและเลี้ยงสัตว์ นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้
มีสถานที่สำคัญคือโรงเรียนวัดเมืองใหม่ ศาลเจ้าแม่หลักเมืองและวัดเมืองใหม่ (ทองชัย ใจใหม่ อายุ 66 ปี เกิด พ.ศ. 2480 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเมืองใหม่ ที่อยู่ 93/2 หมู่ 5
ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 17 มกราคม 2547) ศูนย์ ราชภัฏทักษิณ (๒๕๒๗:๗๕) พบว่า เมืองถลางใหม่ที่บ้านเมืองใหม่สร้างเมื่อ
พ.ศ. ๒๓๖๘ สมัยรัชกาลที่ ๓ หลังจากถลางแตกเมื่อ พ.ศ. ๒๓๕๒ ชาวถลางได้อพยพไปอยู่ที่ทราภวา แล้วย้ายกลับมาสร้างเมืองถลางใหม่เป็นบ้านเมืองใหม่
ย ย บ้านแหลมทราย หมู่ ๖ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านแหลมทราย เนื่องจากลักษณะของภูมิประเทศเป็นแหลมยื่นออกไปจากเกาะ เรียกว่า
แหลมทราย ที่ตั้งทางทิศเหนือจดทะเล ทิศใต้ติดบ้านท่ามะพร้าว ทิศตะวันออกและตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า สวนยาง ควน แหล่งน้ำ ภูเขาและทะเล
ปัจจุบันเป็นทะเล สวนยาง ป่า ภูเขา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำสวน จะนับถือศาสนาอิสลามและพุทธ มีโรงเรียนบ้านแหลมทราย
มัธยมศึกษาศูนย์และศูนย์พัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต (ทองสา เบ็ดสี อายุ 62 ปี เกิด พ.ศ. 2484 ภูมิลำเนาสุรินทร์ 69/9 หมู่ 6 ตำบลเทพกระษัตรี
อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 17 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงแหลมที่มีทราย(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)
ย ย บ้านพรุสมภาร หมู่ ๘ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านโนไ ร่ อดีตมีพระธาตุคึกเป็นหลวงพ่อกึ่งที่มีเวทย์มนต์คาถาได้บักกรดบักอยู่ใกล้กับพรุอยู่
จึงเรียกว่า พรุสมภาร ที่ตั้งทางทิศเหนือติด หมู่ ๕ บ้านเมืองใหม่ ทิศใต้ติด หมู่ ๓ บ้านพรุจำปา ทิศตะวันออกติดถนนเทพกระษัตรีและทิศตะวันตกติดตำบลสา
ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าไม้ แหล่งน้ำและพรุ ปัจจุบันกลายเป็นสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง(กรีดยาง) และการเกษตร
นับถือศาสนาอิสลามและพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนบ้านพรุจำปา มัสยิดควาตุลอิสลามมีเยและโบสถ์คริสต์ (ผสม เริงสมุทร อายุ 56 ปี เกิด พ.ศ. 2490
ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านพรุสมภาร 174/1 หมู่ 3 ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 17 มกราคม 2547)
ย ย บ้านป่าครองชีพ หมู่ ๙ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านป่าครองชีพ คือหมู่บ้านที่สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งรัฐมอบที่ดินให้ชาวบ้านประมาณ
๒๕ ไร่เพื่อเป็นที่ดินสำหรับครองชีพ ทิศเหนือติดหมู่ ๕ เมืองใหม่ ทิศใต้ติดหมู่ ๗ บ้านนาโน ทิศตะวันออกจดเขาพระแทวและทิศตะวันตกติดถนนเทพกระษัตรี
ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าไม้ใหญ่ ป่ายาง ดงเสื่อ เขาพระแทว ปัจจุบันเป็นสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและกรีดยาง นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม
ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีสวนทดลองยางพารา โรงเรียนบ้านป่าครองชีพและเตาเผาถ่าน(นิราชย ตะเคียงทอง อายุ 40 ปี เกิด พ.ศ. 2506 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านนาโน 143/7
หมู่ 9 ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง ให้ข้อมูล 17 มกราคม 2547)
ย ย บ้านท่ามะพร้าว หมู่ ๑๐ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ท่าพร้าว เป็นท่าเรือที่มีมะพร้าวอยู่บริเวณนี้มาก ที่ตั้งทางทิศเหนือติดคลองท่าพร้าว
ทิศใต้ติดถนนแหลมทรายเมืองใหม่ ทิศตะวันออกติดบ้านแหลมทรายและทิศตะวันตกติดป่ายาง ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าโกงกาง ปัจจุบันเป็นสวนยาง
ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ มีกองทุนหมู่บ้านท่ามะพร้าว (หวด แซ่สูง อายุ 78 ปี เกิด พ.ศ. 2468
ภูมิลำเนาเดิมที่อำเภอเมือง 9/2 หมู่ 10 ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 11 มกราคม 2547)
ย ย บ้านผักขี้ด หมู่ ๑ ถนนท่าเรือเมืองใหม่ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านผักขี้ด ในอดีตคนในหมู่บ้านประกอบการทำสวนยาง
หมดฤดูทำน้ำจะมีผักขี้ดคนส่วนใหญ่จึงนิยมปลูกผักขี้ด แต่มุสลิมส่วนใหญ่เรียก ผักขี้ด ที่ตั้งทางทิศเหนือติดป่าคลอก ทิศใต้ติดบ้านบางลา
ทิศตะวันออกจดชายทะเลบ้านบางทรายและบ้านยามู ทิศตะวันตกติดเขาเหมียงและเทือกเขาพระแทว ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนา สวนยาง ปัจจุบันเป็นบ่อปลา นาทุ่ง
ที่อยู่อาศัยและสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวนยาง รับจ้าง นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีสถานีนอนมัย
โรงเรียนสิทธิสุนทรบำรุงและมัสยิดบ้านผักขี้ด (ประพันธ์ ถิ่นเกาะยาว อายุ 40 ปี เกิด พ.ศ. 2506 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านผักขี้ด 11/1 หมู่ 1 ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง
จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 20 ธันวาคม 2547)
ย ย บ้านบางแปย หมู่ ๓ ตำบลป่าคลอก อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านบางแป ที่ตั้งทางทิศเหนือติดบ้านบางโรง ทิศใต้ติดบ้านป่าคลอก
ทิศตะวันออกจดทะเลและทิศตะวันตกติดเขาพระแทว ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า สวนยางและที่นา ปัจจุบันเป็นที่นาร้าง นาทุ่ง สวนยาง
ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบกิจการเกษตร นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นใต้ว่ามีมัสยิดบ้านบางแป (เจริญศรีย ศรีสวัสดิ์ อายุ 30 ปี เกิด พ.ศ. 2516
ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางชีเหล้า 1/9 หมู่ 3 ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 20 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงชื่อส่วนหนึ่งของเรือ (เลียบ ชนะศึก
ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)
ย ย บ้านบางโรง หมู่ ๓ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ย อดีตบริเวณนี้เคยเป็นเมืองเก่าสถานที่ของบริเวณเมือง จะเรียกต่างกัน บางแห่ง บ้านท้องวัด
ทุ่งวัด บางลอมย สมัยต่อมาความเจริญเข้ามามากมีการสร้างโรงขึ้นตะกรันในบริเวณจึงทำให้ต้องเปลี่ยนชื่อเป็นบ้านบางโรง ที่ตั้งทางทิศเหนือติดบ้านชุมพลေး
ทิศใต้ติดบ้านบางแป ทิศตะวันออกติดคลองโพทะเลและทิศใต้ติดเขาพระแทว ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าทึบ มีหนองน้ำ สภาพก้นดาร์เป็นเกาะย
ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทางการเกษตร ค้าขาย รับจ้างทั่วไป นับถือศาสนา อิสลาม ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีสถานที่สำคัญ เช่น ศูนย์สาธารณสุขชุมชน
ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน สนามกีฬาประจำหมู่บ้าน หอกระจายข่าว สถานีตำรวจภูธร ท่าเทียบเรือบางโรง สนามกีฬาประจำหมู่บ้าน มัสยิดนูรุลญันพะย
(จีระศักดิ์ ทอทิพย์ อายุ 41 ปี ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางโรง 40/1 หมู่ 3 ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต และ ดล คงนาม อายุ 70 ปี ภูมิลำเนาเดิมที่ย พ.ศ. 2476
ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางโรง 25 หมู่ 3 ตำบลป่าคลอก และเชิดย ภูมิลำเนาเดิมที่ทรัพย์ อายุ 49 ปี เกิด พ.ศ. 2497 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางโรง 38/2 หมู่ 3
ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 20 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงส่วนหนึ่งของเรือที่อยู่นอกระเบียงบ้านแบบถกลาง(เลียบ ชนะศึก
ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)
ย ย บ้านพารา หมู่ ๔ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต พารา ซึ่งชาวบ้านนิยมปลูกยางกันมาก ลำต้นมีขนาดใหญ่ มีน้ำยางมาก
และในอดีตเคยเป็นของท้าวสามล จึงเรียกว่า บ้านพารา ที่ตั้งทางทิศเหนือติดท่ามะพร้าว ทิศใต้ติดบ้านบางโรง
ทิศตะวันออกติดป่าชายเคนและทิศตะวันตกจดเขาพระแทว ภูมิประเทศในอดีตเป็น ภูเขา ป่าดิน ที่นา และปัจจุบันเป็นป่าสงวน นาทุ่งกุลาตา สวนยาง
ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวน รับจ้าง นับถือศาสนาอิสลาม พูดภาษาไทยใหม่ มีสถานที่สำคัญ เช่น โรงเรียนบ้านพารา มัสยิดดารุสลิตกอมะฮ์ (สะอาด พันธุ์ทิพย์

อายุ 73 ปี เกิด พ.ศ. 2473 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านพาราย 33 หมู่ 4 ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเมื่อ 20 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบालา แปลว่าอ่าวลึก(สุนัข ราชภัฏนทราชภัฏ ๒๕๒๗:)

ย ย บ้านเกาะนาคาย มีบ้านเกาะใหญ่ หมู่ ๕ ย ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ย นาคา เดิมมีความแห้งแล้ง มีห้วยคาปกคลุมอยู่ทั่วไปทุกบริเวณ จึงเรียกเกาะนาคายและเพี้ยนมาเป็นเกาะนาคา ที่ตั้งทางทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกจดทะเลอันดามัน เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ มุสลิม ภูมิประเทศ สนวนมะพร้าว สนวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบประมง นับถือศาสนาอิสลาม มีมัสยิดเกาะนาคาใหญ่ (อำเภอ กระเนม อายุ 47 ปี เกิด พ.ศ. 2499 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางลา 58/3 หมู่ 3 ย ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 21 ธันวาคม 2546) บ้านเกาะนาคาเล็ก หมู่ ๕ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ย นาคา หรือ ภูเขาเดิมมีความแห้งแล้ง มีห้วยคาปกคลุมอยู่ทั่วไปทุกบริเวณ จึงเรียกเกาะนาคาและเป็นเกาะนาคาเล็ก เพราะมีขนาดเล็กกว่าเกาะนาคาใหญ่ ที่ตั้งทางทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกจดทะเลอันดามัน ภูมิประเทศในอดีตเป็นสวนมะพร้าว ปัจจุบันเป็นที่ราบ ภูเขา และทะเลล้อมรอบ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบประมง ค้าขายและรับจ้าง นับถือศาสนาอิสลาม พูดภาษาไทยถิ่นใต้ มีบริษัทเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และบริษัทผลิตทุก (ชอบ กระเนม อายุ 49 ปี เกิด พ.ศ. 2497 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านอ่าวปอ 58/3 หมู่ 3 ย ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 21 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงเกาะที่มีภูเขา (เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านอ่าวปอย หมู่ ๖ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต อ่าวปอ เพราะข้างริมทะเลมีต้นปออยู่เป็นจำนวนมาก นำต้นมาทำเป็นเชือกมัดคอกวาย ที่ตั้งทางทิศเหนือและทิศใต้จดภูเขา ทิศตะวันออกจดทะเล และทิศตะวันตกจดภูเขาและสวนยาง ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ที่น้ำปัจจุบันมีสวนยาง และที่นาทุ่ง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำประมง ทำสวน นับถือศาสนาอิสลาม พูดภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดบ้านอ่าวปอ (เจ้าภูอตุลมุตตากิน) โรงเรียนบ้านอ่าวปอ, ภูเขาบ้านอ่าวปอ (ชอบ กระเนม อายุ 49 ปี เกิด พ.ศ. 2494 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านอ่าวปอ 58/3 หมู่ 3 ย ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 21 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงอ่าวที่มีบ่อน้ำ (เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านแหลมหลง หมู่ ๖ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต แหลมหลง คนที่มาจากต่างถิ่นมาบริเวณนี้มักจะหลงทางหลงทิศอยู่เสมอ ที่ตั้งทางทิศเหนือจดแหลมยาวและฟาร์มกุ้ง ทิศใต้ติดควน ทิศตะวันออกจดทะเลและทิศตะวันตกจดเขาแหลมหลง ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ภูเขา ทะเล ป่าพรุ ปัจจุบันเป็น ฟาร์มกุ้ง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำประมง สวนยาง นับถือศาสนาอิสลาม พูดภาษาไทยถิ่นใต้ (ริยะ รอบคิด อายุ 70 ปี เกิด พ.ศ. 2476 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านแหลมหลง 108 หมู่ 6 ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 20 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงแหลมที่คนหลงทาง (เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านยามูย หมู่ ๗ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ยามูวัน เป็นภาษามลายู ที่ตั้งทางทิศเหนือติดสวนยาง, บ้านป่าคลอก ทิศใต้จดทะเล ทิศตะวันออกติดสวนยางและทะเล ทิศตะวันตกติดบ้านผักจืด ภูมิประเทศในอดีต ป่า สวนยาง แหล่งน้ำ ปัจจุบัน เป็นสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวนยางย ประมง รับจ้าง นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดดารุลมุตตากิน (दनัย สำภารัตน อายุ 66 ปี เกิด พ.ศ. 2480 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเหยีย 158 หมู่ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 20 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงชมพู่ฝรั่งชนิดหนึ่งที่ชาวภูเก็ตเรียกยาหมู (เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านบางลาย หมู่ ๘ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านบางลา อดีตบริเวณนี้จะมีพ่อค้าจากอินเดียมาขายผ้าเป็นจำนวนมาก เรียกว่า พวกกุลาเทศ หรือ กะลา ประกอบกับบริเวณนี้มีคลองเล็ก ๆ ที่มีน้ำเข้างถึง เรียกว่า บาง เป็น บ้านบางลา ที่ตั้งทางทิศเหนือติดควน สวนยาง ทิศใต้ติดคลองท่าเรือ ทิศตะวันออกติดบ้านผักจืดและทิศตะวันตกติดบ้านท่าเรือ ภูมิประเทศในอดีตเป็น ป่าทึบ มีคลองน้ำไหลผ่าน ทุ่งนา ปัจจุบันเป็นตึก บ้าน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำการเกษตร รับจ้าง นับถือศาสนา อิสลามและพุทธ ใช้ภาษาถิ่นภูเก็ตมีมัสยิดเลาภูอตุลซอลฮิสซีน และโรงเรียนนอร์ดดินอิสลามบ้านบางลา (อำเภอ กระเนม อายุ 47 ปี เกิด พ.ศ. 2499 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางลา 58/3 หมู่ 8 ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 21 ธันวาคม 2546) บ้านบางลา ย หมู่ ๓ ถ.ปฎัก ตำบลกระเนม อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต คลองบางลาย บาง - น้ำไหลเข้างอก เคยมีเรือของอินเดียเข้ามาจอดภูมิลำเนาเดิมที่อับปางลง ชาวอินเดีย คนภูเก็ตเรียก กะลา ปรากฏหลักฐาน บริเวณนั้นเจอ ลูกบิดสีเขี้ยว อาณาเขตทางทิศเหนือจดโรงแรมถาวรปาล์มบีช ทิศใต้ติดคลองระบายน้ำ ทิศตะวันออกจดถนนมัยกระเนม ทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นแหล่งน้ำ ป่า ทุ่งหญ้า ปัจจุบัน สถานประกอบการ บ้านพักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยในการพูด (ชวนพิศย การเกตุ อายุ 31 ปี เกิด พ.ศ.ย ย ภูมิลำเนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี 271 หมู่ 3 ตำบลปฎัก ตำบลกระเนม อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 22 มกราคม 2547) ย ย ชื่อบ้านนี้หมายถึงหมู่บ้านที่มีชาวต่างชาติคือแขกอินเดียอาศัย (เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านบางกาย หมู่ ๘ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บางกา อดีตบริเวณนี้เป็นป่าฟังกา เรียกสั้น ๆ ว่า บ้านบางกา บาง สถานที่ที่มีน้ำเข้างถึงคล้ายกับคลองย ที่ตั้งทางทิศเหนือติดถนนท่าเรือ ทิศใต้จดป่า ทิศตะวันออกจดทะเล และทิศตะวันตกติดบ้านท่าเรือ ภูมิประเทศในอดีตเป็น ป่าฟังกา แหล่งน้ำ ป่า ปัจจุบัน ป่ายาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวน นับถือศาสนาอิสลาม พูดภาษาไทยถิ่นใต้ (อำเภอ กระเนม อายุ 47 ปี เกิด พ.ศ. 2499 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านบางลา 58/3 หมู่ 8 ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 21 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านอ่าวกูงย หมู่ ๙ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต อ่าวกุง สมัยก่อนบริเวณอ่าวกุงมีทะเลเป็นอ่าวเว้าแหงเข้ามาทุกปีจะมีกุงเขามาบริเวณอ่าวเป็นจำนวนมาก คนส่วนใหญ่จะใช้แหทอดกุงเป็นชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบหลัก ที่ตั้งทางทิศเหนือจดทะเล ทิศใต้ติดสวนยางและบางโรง ทิศตะวันออกจดเขา ทิศตะวันตกติดคลอง ภูมิประเทศเป็นภูเขา สวนผลไม้ สวนยางพารา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวน ประมง รับจ้าง พูดภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนบ้านอ่าวกุงย (คิตย รอบรู้ 58 ปี เกิด พ.ศ. 2488 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านอ่าวกุงย 69 ม.9ย ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 21 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านบ่อสอมย หมู่ ๔ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ่อสอม มีต้นสอม (ใบใหญ่ เป็นสมุนไพร ใช้แก้แหวกโรคชาง)ย ทิศเหนือติดบ้านหยิด ทิศใต้จดสนามบิน ทิศตะวันออกติดเขาไม้แก้ว(เขาบางคูก) ทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นที่นา ป่า ภูเขา แหล่งน้ำ สวนยาง ปัจจุบัน ที่พักอาศัย ที่นาร้าง ภูเขา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวน ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ นับถือศาสนาอิสลาม มีมัสยิดนูรุลอิสลามบ้านบ่อสอม, ภูเขาบ้านบ่อสอม (อุหมาก จารึก อายุ 70 ปี เกิด พ.ศ.2476 ภูมิลำเนาเดิมที่จังหวัดพังงา 221/3 หมู่ 4 ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 21 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านแหลมหลาย หมู่ 5 ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต แหลมหลาย เป็นที่พักของชาวเลตรงบริเวณแหลมพวกชาวเลได้สร้างหลาไว้ภูเขา คนบริเวณนั้นจึงเรียกว่าแหลมหลา และในอดีตมีต้นไม้ปกคลุมทั่วไปโดยเฉพาป่าชายเลนเป็นแนวยาว และสมัยก่อนมีการก่อสร้างท่าเทียบเรือระหว่างจังหวัดพังงา - ภูเก็ต มีแพขนานยนต์เข้ามาใช้ข้ามฝั่งเพื่อรับเสด็จ ร.7 อาณาเขตทางทิศเหนือจดทะเล ทิศใต้ติดสวนมะพร้าว ทิศตะวันออกและตกจดทะเล

ภูมิประเทศในอดีตมีต้นไม้ปกคลุม ป่าชายเลน ปัจจุบันกลายเป็นถนน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำการเกษตร ประมง ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ จะใช้ภาษาไทยถิ่นใต้และชาวเลใช้ภาษามลายู สถานที่สำคัญวัดท่าฉัตรไชย สะพานสารสิน โรงเรียนท่าฉัตรชัย (วารินทร์ วงษ์เพ็ญ อายุ 47 ปี เกิด พ.ศ.2499 ภูมิลาเนาเดิมที่บ้านบ่อไทร 211 หมู่ 6 ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 11 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงแหลมที่ศาลพระภูมิ(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านบ่อไทร หมู่ 6 ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านไทร อาณาเขตทางด้านทิศเหนือติด ถนนสนามบินนานาชาติภูเก็ต ทิศใต้ติดบ้านโนนยาง ทิศตะวันออกติดที่นาและทิศตะวันตกจดทะเลและสนามบิน ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าและที่ราบ ปัจจุบันเป็นท่าอากาศยาน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ท่องเที่ยว นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ สถานที่สำคัญ มีสนามบินนานาชาติ กรมอุตุวิทยา องค์การโทรศัพท์ (วารินทร์ วงษ์เพ็ญ อายุ 47 ปี เกิด พ.ศ. 2499 ภูมิลาเนาเดิมที่บ้านบ่อไทร 211 หมู่ 6 ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 11 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงหมู่บ้านที่มีทั้งต้นไทรและบ่อน้ำ(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านหยาด หมู่ 7 ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านหยาด ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าไม้เบญจพรรณ ป่าโกงกาง ปัจจุบันที่พักอาศัย สวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวนยาง นับถือศาสนาอิสลามและพุทธ พูดภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดนูลอามันบ้านหยาด (สมหมาย มีศักดิ์ อายุ 43 ปี เกิด พ.ศ.2503 ภูมิลาเนาเดิมที่บ้านหยาด 159/5 หมู่ 7 ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 11 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงที่หยุดพักระหว่างทาง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านทุ่งคาพะเนียงแตก หมู่ 5 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ท้อง ซึ่งเมื่อก่อนที่ร่อนแร่ เรียกว่า เลียง แล้วมันแตก เปลี่ยนเสียงไปเป็นพะเนียงแตก มีทุ่งหญ้าคา เขานางพันธุมีหญ้าคาจนถึงบริเวณนี้เรียกว่า ท้องคา แล้วเรียกรวมเป็น ทุ่งคาพะเนียงแตก อาณาเขตทิศเหนือจดชุมเมืองเก่า ทิศใต้ติดถนนสามกอง ทิศตะวันออกจดชุมเหมือง (แหล่งน้ำ) และทิศตะวันตกติดถนนโรงเรียนทุ่งคา ภูมิประเทศในอดีตเป็นหญ้าคา เหมืองเก่า ป่า แหล่งน้ำ ปัจจุบันเป็นที่พักอาศัย บ้านเช่า แหล่งน้ำ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบค้าขายและรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ในการสื่อสาร (แดง สุชะเจริญศิริ (แซ่ตัน) อายุ 57 ปี เกิด พ.ศ. 2489 ภูมิลาเนาจังหวัดระนอง 14/1 ม. 5 ข. พะเนียง ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 22 ธันวาคม 2546) (นุส่าย สุชะเจริญศิริ อายุ 73 ปี เกิด พ.ศ.2473 ภูมิลาเนาเดิมที่ทุ่งคาพะเนียงแตก 15 หมู่ 5 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 22 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงทุ่งหญ้าที่มีหญ้าคา(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:)

ย ย บ้านแหลมชัน หมู่ 2 ถนนเจ้าฟ้าใน ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ไปชานและ แหลมชัน อาณาเขตทิศใต้ติดถนนขวาง ทิศตะวันออกติดถนนเจ้าฟ้าใน ทิศตะวันตกติดถนนเจ้าฟ้านอก ภูมิประเทศในอดีต เป็นที่นา สวนยาง ป่า เหมืองแร่เก่า ปัจจุบันสวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ในการสื่อสาร (ปัญญา อเนกธรรมพินิจ อายุ 77 ปี เกิด พ.ศ. 2469 ภูมิลาเนาเดิมที่บ้านท่าแครง 33/1 หมู่ 2 ถนนเจ้าฟ้าใน ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 27 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงนามีหลุม(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:)

ย ย บ้านต้นเขา หมายถึง บริเวณเชิงเขา(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๓๑)ย
ย ย บ้านชิดซ้าย หมู่ 5 ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ชิดซ้ายเนี่ยว่า ชิดแซ่ - ดาว 7 ดวง, เหนียว - นางฟ้า, หญิง รวม นางฟ้าทั้ง 7ย
อาณาเขตทิศเหนือติดป่า ทิศใต้ติดเขาจิ้งฮ้อ ทิศตะวันออกจดสนามสุระกุลและทิศตะวันตกจดคลองข้างคันหลัง ภูมิประเทศในอดีตเป็นชุมเหมืองเก่า ป่า แหล่งน้ำ ปัจจุบัน ป่าและที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ (ช้อย หล่มพิทักษ์วงศ์ อายุ 76 ปี เกิด พ.ศ.ย ภูมิลาเนาเดิมที่บ้านแหลมชัน 24/22 หมู่ 5 ถนนเจ้าฟ้าใน ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 27 ธันวาคม 2546) (หลาน นวาวารักษ์ อายุ 75 ปี เกิด พ.ศ.2471 ภูมิลาเนาเดิมที่ป่าตอง 15/1 หมู่ 5 ตำบลวิชิต อำเภอเมือง ภูเก็ต ให้ข้อมูล 27 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึง บ้านที่เชื่อว่ามีนางฟ้าจำนวน ๗ องค์(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:)

ย ย บ้านท่าเรือ หมู่ 3 ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต พอนท่าเรือ เมื่อ 30 ปีก่อนในอดีตมีเรือสำเภามาจอด เรือบรรทุกไม้ เรือ 3 หลัก อาณาเขตทิศเหนือติดหมู่บ้านลิพอนใต้ ทิศใต้ตำบลป่าคลอก ทิศตะวันออกติดหมู่บ้านมาหนัก ทิศตะวันตกติดตำบลเกาะแก้ว ภูมิประเทศในอดีตเป็น ทุ่งนา ป่า หนองน้ำ เหมืองแร่ดีบุก ปัจจุบันเป็นสวนยางพารา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำการเกษตร และค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีอนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรี-ท้าวศรีสุนทร ศาลเจ้าท่าเรือ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ถลาง ศาลเจ้าแม่หลักเมืองถลางท่าเรือ (เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านส้มเฟือง หมู่ 3 ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ส้มเฟือง อาณาเขตทางทิศเหนือจดหาดบางเทา ทิศใต้จดหาดสุรินทร์ ทิศตะวันออกติดบ้านบางเทา ทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศเป็นป่าชายเลน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวน นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ ชื่อบ้านหมายถึงบ้านที่มีส้มมะเฟือง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านหาดสุรินทร์ หมู่ 3 ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต หาดสุรินทร์ อาณาเขตทิศเหนือติดบ้านส้มเฟือง ทิศใต้ติดเทือกเขากมลา ทิศตะวันออกติดบ้านบางเทาและทิศตะวันตกจดหาดสุรินทร์ ภูมิประเทศเป็น หาดทราย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ ชื่อสุรินทร์ได้ตามบรรดาศักดิ์พระยาสุรินทร์ เจ้าเมืองถลางในอดีตและเจ้าคุณเทศมณฑลภูเก็ต ชื่อหาดนี้ได้ชื่อตามพระยาสุรินทร์ราชา(นกยูง วิเศษกุล) สมุหเทศาภิบาลมณฑลภูเก็ต(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านป่าสัก หมู่ 4 ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านป่าสัก อาณาเขตทิศเหนือติดโคกโหนด ทิศใต้ติดห้วยสะพานนาบอน ทิศตะวันออกติดสวนยาง ทิศตะวันตกจดพื้นที่ลานูนา ภูมิประเทศ สวนยาง สวนมะพร้าว ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง สวนยาง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีศาลเจ้าตู่กุน (ยวนย ลายเสื่อ อายุ 75 ปี เกิด พ.ศ. 2471 ภูมิลาเนาเดิมที่บ้านเชิงทะเล 12 หมู่ 4 ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 26 ธันวาคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงป่าที่มีต้นสักหิน(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านยาย หมู่ 6 ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านยาย อดีตเคยเป็นที่อาศัยของพระยา ซึ่งท่านพระยาถลางนำเมียน้อยมาซ่อนไว้ที่แห่งนี้ อาณาเขตทิศเหนือติดสะพานบ้านดอน ทิศใต้ติดบ้านบางโจ ทิศตะวันออกและตะวันตกติดสวนยาง ภูมิประเทศในอดีตเป็น ที่นา หนอง คลอง บึง ป่าไม้นานาพันธุ์ ปัจจุบัน สวนยางพารา อาคารบ้านเรือน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง สวนยาง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ (นางหยอย จันทร์วงศ์ อายุ 60 ปี เกิด พ.ศ. 2486 ภูมิลาเนาเดิมที่บ้านยา 139 หมู่. 6 ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 26 ธันวาคม 2546)

ชื่อบ้านนี้หมายถึงบ้านพระยาเจ้าเมืองถลาง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านโนนยาง หมู่ 1 ตำบลลาตุ อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านโนนยาง โนยง ซึ่งในอดีตเป็นบ้านโนยง แต่เรียกเพี้ยนเป็นโนนยาง

อีกนัยหนึ่งเนื่องจากมีต้นยางจำนวนมากเป็นปาย่าง คนไปอาศัยอยู่ในปาย่างจึงได้เรียกว่าในยาง อาณาเขตทิศเหนือจดสนามบิน ทิศใต้ติดบ้านมาเหล่า
ทิศตะวันออกติดป่า ทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็น ป่าไม้ ปัจจุบัน แหล่งน้ำ คลอง ทะเล ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวนยาง รับจ้าง ประมง
นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีท่าอากาศยานภูเก็ต วัดมงคลวราราม (นางเอียบย ลิมประดิษฐ์ อายุ 39 ปี เกิด พ.ศ. 2507 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านโนยาง 51 หมู่ 1
ตำบล สาคู อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 28 ธันวาคม 2546) (นิพล ลิมประดิษฐ์ อายุ 49 ปี เกิด พ.ศ. 2497 ภูมิลำเนาเดิมที่ 51 หมู่ 1 ตำบล สาคู อำเภอถลาง
จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 28 ธันวาคม 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบ้านที่อยู่ในดงต้นยาง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านตรอกมวงย หมู่ 2 ตำบลสาคู อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต กรอกมวง อาณาเขตทิศเหนือจดภูเขาและทะเล ทิศใต้จดภูเขาเมือง (ในทอนเรียกหลักเมือง)
ทิศตะวันออกติดที่นาร้าง ทิศตะวันตกติดควนเขาลวก ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าทุเรียน ต้นมะม่วง ภูเขา ป่า ที่นา แหล่งน้ำ ปัจจุบัน ที่นาร้าง ป่า
ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวนและรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ (นางดั่ง ตามชู อายุ 65 ปี เกิด พ.ศ. ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านสาคู 2 หมู่ 2 ตำบลสาคู
อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 18 มกราคม 2547) (ช่อง ปัญญาวิทย์ อายุ 74 ปี เกิด พ.ศ.2472 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านในทอน 309/1 ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง
จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 18 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงช่องแคบที่มีต้นมะม่วง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านสาคู หมู่ 3 ถนน สาคู - ลายัน ตำบลสาคู อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สาคู ซึ่งเมื่อก่อนมีต้นสาคูจำนวนมาก อาณาเขตทางทิศเหนือติดตรอกมวง
ทิศใต้ติดภูเขาเมือง ทิศตะวันออกติดพรุจ่าป่า ทิศตะวันตกติดภูเขาบ้านสาคู ภูมิประเทศในอดีตเป็น ที่นา ภูเขา แหล่งน้ำ ป่าสาคู ปัจจุบัน ที่นาร้าง สวนผัก สวนยาง
ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวนผัก นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนบ้านสาคู องค์การบริหารส่วนตำบลสาคู (ถนอม รักสินทิ อายุ 73 ปี เกิด พ.ศ.
2473 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านสาคู 36 หมู่ 3 ตำบลสาคู อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 83110 และนิพล ลิมประดิษฐ์ อายุ 49 ปี เกิด พ.ศ. 2497 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านโนยาง
51 หมู่ 1 ตำบลสาคู อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 18 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงสระที่มีโค หรือบ้านที่มีต้นสาคู(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม
2546)

ย ย บ้านในทอน หมู่ 4 ถนน ในทอน ตำบลสาคู อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ในทอน อาณาเขตทิศเหนือติดภูเขาหลักเมือง ทิศใต้ติดภูเขาหัวนอน
ทิศตะวันออกติดภูเขาทวมและทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็น ป่า ที่นา ภูเขา แหล่งน้ำ ปัจจุบัน ที่พักอาศัย ที่นาร้าง
ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ประมง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีโรงเรียนบ้านในทอน (วรรณ แซ่ตอง อายุ 53 ปี เกิด พ.ศ. 2493
ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านในทอน 5/3 หมู่ 4 ตำบลสาคู อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 18 มกราคม 2547)

ย ย บ้านบางมาเหล่า หมู่ 5 ตำบลสาคู อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านบางมาหลง มาจากพวกพม่าพลัดหลงมาเหล่าไม่พ้องทำอาวุธ เพื่อทำสงคราม
อาณาเขตทางทิศเหนือติดบ้านโนยาง ทิศใต้ติดบ้านสาคู ทิศตะวันออกติดภูเขา ทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าที่บ ลำคลอง หนองน้ำ ปัจจุบัน
สวนยางพารา สวนผลไม้ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำการเกษตร รับจ้าง ประมง นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดดารุลอาบีดีนย (ช่อง ปัญญาวิทย์
อายุ 74 ปี เกิด พ.ศ.2472 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านในทอน 309/1 ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 18 มกราคม 2547)

ชื่อบ้านนี้หมายถึงบริเวณที่พมามาหลงทาง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านชายวัด หมู่ 1 ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ชายวัด ซึ่งเป็นบริเวณที่อยู่ใกล้กับวัด หรือติดกับวัดสุวรรณคีรีวงก์ อาณาเขตทิศเหนือติดภูเขา
ทิศใต้ติดบ้านมอญ ทิศตะวันออกติดภูเขา, วัด ทิศตะวันตกติดบ้านโคกขาม ภูมิประเทศ ที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบค้าขาย รับจ้าง ธุรกิจการท่องเที่ยว
นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีวัดสุวรรณคีรีวงก์ (บุญเลิศ คุรุ อายุ 48 ปี เกิด พ.ศ. 2498 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเพชร 240 หมู่ 1 ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต
จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 22 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านโคกขาม หมู่ 1 ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต บ้านโคกขาม เมื่อก่อนมีต้นมะขามใหญ่เป็นจำนวนมาก อาณาเขตทิศเหนือติดภูเขา
ทิศใต้ติดบ้านชายวัด ทิศตะวันออกติดบ้านชายวัด ทิศตะวันตกติดบ้านเพชร ภูมิประเทศในอดีตเป็นนา ภูเขา แหล่งน้ำ ป่ามะขาม ปัจจุบันเป็นนาร้าง ที่พักอาศัย ภูเขา
ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบค้าขาย รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม คริสต์ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีมัสยิดบ้านโคกขาม (บุญเลิศ คุรุ อายุ 48 ปี เกิด พ.ศ. 2498
ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเพชร 240 หมู่ 1 ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 22 ธันวาคม 2546) บ้านโคกขาม หมู่ ๑, ๒ ตำบลไร่ไฉ อำเภอมือง
จังหวัดภูเก็ต โคกขาม อาณาเขตทางทิศเหนือบ้านโคกขาม ทิศใต้ติดบ้านหัวฟู ทิศตะวันออกติดหลังวัดสว่างอารมณ์ ทิศตะวันตกติดถนน(ทางไปในหาน)ย
ภูมิประเทศในอดีตต้นมะขาม ป่า แหล่งน้ำ ที่นา ปัจจุบันสวนผัก ที่นาร้าง ที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างปลูกผัก นับถือศาสนาพุทธย
ใช้ภาษาไทยในการพูด (ลิขิต ประจันตบุตร อายุ 60 ปี เกิด พ.ศ. ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านโคกมะขาม 1 หมู่ 1 ตำบลไร่ไฉ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 22 มกราคม
2547)

ย ย บ้านกะหลิม หมู่ 5 ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต กะหลิม อาณาเขตติดเหนือและทิศตะวันออกจดภูเขา ทิศใต้และทิศตะวันตกจดทะเล
ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าดิบ ภูเขา ปัจจุบันเป็นโรงแรม ร้านค้า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจท่องเที่ยว นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ (หลิมย คุรุ อายุ 86
ปี เกิด พ.ศ. 2460 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเพชร 242 หมู่ 1 ตำบลป่าตอง อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 22 ธันวาคม 2546)

ย ย บ้านแหลมเพชร หมู่ 1 ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต บ้านแหลมเพชร บริเวณนี้เป็นแหลม คนสมัยก่อนเชื่อว่าเคยเจอเพชรใกล้บริเวณหัวแหลม
อาณาเขตทางทิศเหนือติดโคกขาม ทิศใต้จดทะเล ทิศตะวันออกติดภูเขา ทิศตะวันตกติดวัดแหลมเพชร ภูมิประเทศในอดีตเป็น ป่าดิบ ภูเขา ที่นา สวนผัก
ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัย และร้านค้า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขาย นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ (หลิมย คุรุ อายุ 86 ปี เกิด
พ.ศ. 2460 ภูมิลำเนาเดิมที่บ้านเพชร 242 หมู่ 1 ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต ให้ข้อมูล 22 ธันวาคม 2546)

บ้านกระหนย หมู่ ๑ ตำบลกระหน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านกระหน มีการสร้างบ้านเรือนกันมาก คนภูเก็ตเรียกบ้านว่า รน ส่วน กะ หมายถึง อ่าวย
อาณาเขตทางทิศเหนือย ทิศใต้ย ทิศตะวันออกยย ทิศตะวันตกย ภูมิประเทศในอดีตเป็นทุ่งนา แหล่งน้ำ ป่า ปัจจุบันที่อยู่อาศัย ป่า

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยได้ มีวัดสุวรรณคีรีเขต (ประสิทธิ์ย นาดอน อายุ 57 ปี เกิด พ.ศ.ย
บ้านเดิมคอกข้างย 2 ซอย 10 หมู่ 4 ตำบลกระหน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูล 5 พฤศจิกายน 2546) ชื่อบ้านนี้หมายถึงอ่าวเรือน(สุนัย ราชภัณฑารักษ์

๒๕๒๗:๑๙๔)

บ้านหนองหาน หมู่ ๑ ตำบลกระหน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านโนหาน เป็นแหล่งน้ำ หนองน้ำขนาดใหญ่ ที่คนใช้สอยกันในละแวกนั้น แต่สภาพพื้นที่ปัจจุบัน รอบ
ๆ ของโนหานเป็นโรงแรม ร้านอาหาร บาร์เบียร์ ธุรกิจท่องเที่ยว บ้านเช่า (ประสิทธิ์ย นาดอน อายุ 57 ปี เกิด พ.ศ.ย บ้านเดิมคอกข้างย 2 ซอย 10 หมู่ 4 ตำบลกระหน
อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83100 ให้ข้อมูล 22 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบึงหนองน้ำ(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บ้านบนสวนย หมู่ ๑ ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านบนสวนย ป่าหลาย ปลูกผัก ทำสวน ทำผัก ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบประมง
ทอนบนของมันบริเวณป่าหลายจึงเรียกว่า บนสวนย ภูมิประเทศในอดีต ปลูกผัก สวนมะพร้าว ปัจจุบันที่อยู่อาศัย ร้านค้า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง
ธุรกิจให้เช่าที่ดิน นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาใต้ในการพูด (จรรยา แซ่ตัน อายุ 65 ปี เกิด พ.ศ.ย ภูมิลาเนาจังหวัดตรัง 2 หมู่ 2 ตำบลคลอง อำเภอเมือง
จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 22 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงสวนที่อยู่เหนือชุมชนใกล้เคียง(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)
บ้านป่าหลายย หมู่ ๓ ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ป่าหลาย เนื่องจากเป็นป่าที่ใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้ เป็นเพราะน้ำท่วมดินเค็ม
อาณาเขตทางทิศเหนือติดบ้านนาบอน ทิศใต้ติดบ้านโคกโหนด ทิศตะวันออกจดทะเล ทิศตะวันตกติดบ้านบนสวน ชาติพันธุ์จีน ภูมิประเทศอดีตเป็นสวนมะพร้าว
ป่าโกงกาง ปัจจุบันร้านอาหาร ที่นาร้าง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาใต้ในการพูด ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ธุรกิจให้เช่าที่ดิน มีสวนสัตว์ภูเก็ต (บุญธรรม
ปัญญาธิ อายุ 64 ปี เกิด พ.ศ.ย ภูมิลาเนาจังหวัดกระบี่ 49/1 หมู่ 1 ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 21 มกราคม 2547) (วิสัย เครืออินทร์ อายุ 52
ปี เกิด พ.ศ.ย ภูมิลาเนาเดิมที่บ้านเขาน้อย 21 หมู่ 4 ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 21 มกราคม 2547)
ชื่อบ้านนี้หมายถึงบริเวณป่าที่มีดินใช้ประโยชน์ได้(เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)
บ้านต้นวัดย หมู่ ๖ ถ.เจ้าฟ้าใน ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ต้นวัด ใช้วัดเป็นเกณฑ์ หันหัวนอนไปทางไหนบริเวณนี้ก็เป็นต้นของวัด
อาณาเขตทางทิศเหนือติดบ้านนาบก ทิศใต้จดวัดคลอง ทิศตะวันออกติดหมู่ ๔ บ้านนาเขาใหญ่ ทิศตะวันตก ติด หมู่ ๖ บ้านตกวัด ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ปัจจุบัน
ที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวน ธุรกิจสวนตัว นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยใต้ มีวัดไชยธาราราม (ทอน ลูกจันทร์ อายุ 60 ปี เกิด พ.ศ.ย
ภูมิลาเนาเดิมที่ตำบลคลองย 22 หมู่ 2 ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 21 มกราคม 2547)
บ้านเขนนย หมู่ ๒ ตำบล เทพรษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บ้านเขนน มาจากบางเขนน มีคลองเยอะ เป็นสายน้ำเล็ก ๆ ไหลมารวมกัน เขนน
มาจากคนจีนที่มาตัดไม้แล้วพูดไม่ชัดเป็นบางแง อาณาเขตทางทิศเหนือติดบ้านควนย ทิศใต้ติดบ้านพอน ทิศตะวันออกติดเขาพระแทว, บ้านควน
ทิศตะวันตกติดบ้านเคียนย ภูมิประเทศในอดีตเป็นแหล่งน้ำ คลอง ป่า ภูเขา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง การเกษตรย นับถือศาสนาพุทธ
ใช้ภาษาใต้ในการพูด มีอุทยานแห่งชาติเขาพระแทว หมู่บ้านวัฒนธรรมถลาง วัดเขนน โรงเรียนโคกวัดใหม่(บัญญัติย จริยเลขพงษ์ อายุ 44 ปี เกิด พ.ศ.ย
ภูมิลาเนาเดิมที่บ้านเคียน 255 หมู่ 2 ตำบลเทพษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 25 มกราคม 2547)
บ้านควนย หมู่ ๑๑ ตำบลเทพษัตรี อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านควน หน้าเขาพระแทว มองจากบ้านเคียน บ้านเขนน เป็นแนวหน้าเขาเป็นควน
เนินหน้าเขาพระแทว อาณาเขตทางทิศเหนือติดบ้านนาใน ทิศใต้ติดบ้านเขนนย ทิศตะวันออกติดเขาพระแทว ทิศตะวันตกติดบ้านเขนนย ภูมิประเทศในอดีตเนิน
ป่าย ปัจจุบันสวนยาง สวนผลไม้ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำสวนยาง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยใต้ในการพูด (บัญญัติ จริยเลขพงษ์ อายุ 44 ปี
เกิด พ.ศ.ย ภูมิลาเนาเดิมที่บ้านเคียน 255 หมู่ 2 ตำบลเทพษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 25 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงเนินเชิงเขา(เลียบ ชนะศึก
ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)ย ย ย
บ้านชุมพลาะ ย หมู่ ๙ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ชุมพลาะย อาณาเขตทางทิศเหนือจดทะเลและภูเขา ทิศใต้ติดบ้านบางโรง
ทิศตะวันออกติดอ่าวปอย ทิศตะวันตกจดภูเขา, สวนยาง ภูมิประเทศในอดีตเป็นที่นา สวนยาง ภูเขา ปัจจุบันที่นาร้าง ภูเขา สวนยาง
ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทำสวนย นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาไทยใต้ในการสื่อสาร (มาหยาม สาราย่า อายุ 47 ปี เกิด พ.ศ. ภูมิลาเนาจังหวัดพังงา
76/3 หมู่ 9 ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 20 มกราคม 2547)
ย บ้านแหลมไม้ไผ่ หมู่ ๑ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต แหลมไม้ไผ่ ตรงบริเวณแหลมไม้ไผ่ ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ จะอาศัยอยู่ที่บริเวณอ่าว
ส่วนใหญ่เป็นคนที่ย้ายถิ่นฐานมาจากต่างถิ่นย อาณาเขตทางทิศเหนือติดเส้นทางเลียบภูเขา ทิศใต้ติดสวนยาง ทิศตะวันออกจดทะเล
ทิศตะวันตกติดภูเขาเกาะสิเหร่ ภูมิประเทศในอดีตแหลมป่า ภูเขา อ่าว ปัจจุบันบ้านพักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างย นับถือศาสนาพุทธ
ใช้ภาษาไทยใต้ในการพูด (ระวิ มะลิแกว อายุ 42 ปี เกิด พ.ศ. ภูมิลาเนาเดิมที่อำเภอเมืองย 55 หมู่ 1 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 23 มกราคม
2547)
ย บ้านแหลมหงาย หมู่ ๑ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านแหลมหงาย อาณาเขตทางทิศเหนือจดทะเลย ทิศใต้ติดวัดเกาะสิเหร่, โรงเรียนเกาะสิเหร่
ทิศตะวันออกติดสวนยางย ทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศในอดีตเป็น ป่า ภูเขา แหลม ปัจจุบันสวนยาง ภูเขา ที่อยู่อาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง
ค้าขาย ประมง นับถือศาสนาอิสลาม พุทธ ใช้ภาษาไทยใต้ (ไซ สมภัก อายุ 75 ปี เกิด พ.ศ. ภูมิลาเนาเดิมที่บ้านแหลมหงา 10 หมู่ 1 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง
จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 23 มกราคม 2547)
บ้านหน้าหินย หมู่ ๓ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต หน้าหินมีอาณาเขตทางทิศเหนือติดภูเขา ทิศใต้ติดถนน ทิศตะวันออกติดภูเขา ทิศตะวันตกจดเขาโต๊ะชะย
ภูมิประเทศในอดีตภูเขา ป่า ปัจจุบันภูเขา ป่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบก่อสร้าง รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยใต้ในการพูด (ปรีชา จตุอาภรณ์ อายุ 46 ปี
ภูมิลาเนาเดิมที่ อำเภอเมือง 59/7 หมู่ 3 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 23 มกราคม 2547)
ชื่อบ้านนี้หมายถึงบ้านที่อยู่ไกลเพิงผาหินที่ผู้รับเหมาระเบิดหินไว้ก่อสร้าง (เลียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)
บ้านแหลมกลางย หมู่ ๔ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต แหลมกลาง ซึ่งเป็นเกาะกลางย อาณาเขตทางทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกจดทะเล
ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่า ภูเขา ทะเล ปัจจุบันโรงงานเอเชียสาตนัม นับถือศาสนาพุทธย ใช้ภาษาใต้ในการพูด (หยกจูน วงศ์สวนนท์ เกิด พ.ศ.ย
ภูมิลาเนาเดิมที่อำเภอเมือง 30 หมู่ 1 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 26 มกราคม 2547)
ย บ้านแหลมตึกแกย หมู่ ๔ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต อาณาเขตทางทิศเหนือและทิศใต้จดทะเล ทิศตะวันออกติดบ้านเกาะสิเหร่ ทิศตะวันตกจดทะเล
ภูมิประเทศเป็นป่าโกงกาง ป่า เขา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบนับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยใต้และภาษาอโรงลาโอด มีที่อาบน้ำสื่อกองหมู่บ้าน (จิว ประโม่งกิจ
อายุ 73 ปี เกิด พ.ศ. ภูมิลาเนาเดิมที่เกาะร้าง 76 หมู่ 4 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 26 มกราคม 2547)
บ้านแหลมตึกแก หมายถึง แหลมที่มีตึกแก(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๖)
บ้านท่าเรือใหม่ย หมู่ ๗ ถ.ศรีเสนา ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านท่าแพ อาณาเขตทางทิศเหนือติดคลอง ทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกจดทะเล
ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าโกงกาง ปัจจุบันท่าเรือ ที่อยู่อาศัย สถานที่เขาอบจังหวัด ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ
ใช้ภาษาใต้ในการพูด มีกรมเจ้าท่า ศูนย์พัฒนาเด็กบ้านท่าเรือใหม่ (ชาญชัย ตันชวริระพันธ์ อายุ 30 ปี เกิด พ.ศ.ย ภูมิลาเนาเดิมที่บ้านท่าเรือใหม่ 64/232 หมู่ 7
ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 26 มกราคม 2547)
บ้านโคกสั้นย หมู่ ๒, ๖ ถ.วิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โคกสั้นย อาณาเขตทางทิศเหนือที่นาร้าง ภูเก็ตซีเซลล์ ทิศใต้ถนนวัดสว่างอารมณ์

ทิศตะวันออกถนนพิเศษ ทิศตะวันตกวัดสว่างอารมณ์ ภูมิประเทศในที่นา ป่า ป่ามะพร้าวและบ้านพักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาใต้ในการพูด (ลิขิต ประจันตบุตร อายุ 60 ปี เกิด พ.ศ. ภูมิลำนาคาเดิมที่บ้านโคกมะขาม 1 หมู่ 1 ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 22 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงบริเวณเนินดินที่ระยะทางไม่ยาวมากนัก(เรียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

ย บ้านเกาะไหลนย หมู่ ๓ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เกาะไหลน อาณาเขตทางทิศเหนือจดทะเล ทิศใต้ติดภูเขา ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกจดทะเล ภูมิประเทศเกาะ ป่า ภูเขา และสวนยาง สวนมะพร้าว ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบทำสวน ธุรกิจท่องเที่ยว นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาใต้ในการพูด มีโรงเรียนบ้านเกาะไหลน สถานีอนามัย มัสยิด ท่าเทียบเรือ (วิรัช จิรวัดนวิจิตร อายุ 62 ปี ภูมิลำนาคาเดิมที่บ้านห้าแยก 3 หมู่ 5 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 25 มกราคม 2547)

บ้านห้าแยกย หมู่ ๔, ๕ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านห้าแยก อยู่บริเวณวงเวียน ประกอบด้วย ๕ หมู่ด้วยกัน อาณาเขตทางทิศเหนือติดบ้านโคกโหนด ทิศใต้บ้านบางคนที่ ทิศตะวันออกจดทะเล ทิศตะวันตกติดเขานาคเกด ภูมิประเทศในอดีตเป็นสวนมะพร้าว ปัจจุบันกลายเป็นที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว นับถือศาสนาพุทธ ใช้ไทยถิ่นใต้ มีกรมสรรพากรอำเภอ ท่าเทียบเรืออ่าวฉลอง โรงเรียนเมืองภูเก็ต สถานีตำรวจภูธรตำบลฉลอง ไปรษณีย์ราไวย์ (วิรัช จิรวัดนวิจิตร อายุ 62 ปี ภูมิลำนาคาเดิมที่บ้านห้าแยก 3 หมู่ 5 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 25 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงจำนวนทางแยกมี ๕ แยก(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๓)

บ้านนาบอนไต้ย หมู่ ๑ ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านนาบอนไต้ อาณาเขตทางทิศเหนือเทศบาลเมืองภูเก็ต ทิศใต้ติดตำบลฉลอง ทิศตะวันออกติดตำบลรัชฎา ทิศตะวันตกติดบ้านแหลมชั้นย ภูมิประเทศแหล่งน้ำ ภูเขา สวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาใต้ในการพูด (วิรัช จิรวัดนวิจิตร อายุ 62 ปี ภูมิลำนาคาเดิมที่บ้านห้าแยก 3 หมู่ 5 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 25 มกราคม 2547)ย บ้านนาบอนไต้ หมู่ 1 ถ.ศักดิ์เดช ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านนาบอนไต้ อาณาเขตทางทิศเหนือจดเทศบาลเมืองภูเก็ต ทิศใต้ติด ตำบลฉลอง ทิศตะวันออกติด ตำบลรัชฎา ทิศตะวันตกติดบ้านแหลมชั้น ภูมิประเทศเป็นป่า แหล่งน้ำ ภูเขา สวนยาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาใต้ในการสื่อสาร (ภิรมย์ พงษ์ปราง อายุ 99 ปี เกิด พ.ศ.ย ให้ข้อมูล 26 มกราคม 2547)

บ้านระแงงย หมู่ 4 ถ.เข้าฟ้าตะวันตก ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต บ้านระแงงย อาณาเขตทางทิศเหนือติดหมู่ 5 ตำบลวิชิต ทิศใต้ติดหมู่ 2 ตำบลวิชิต ทิศตะวันออกติดสวนหลวง ทิศตะวันตกติดภูเขา ภูมิประเทศเหมือนภูเขา ทุ่งนา ปัจจุบันที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ และอิสลาม ใช้ภาษาใต้ในการสื่อสาร (ชูศักดิ์ อายุพงศ์ อายุ 45 ปี ผู้ใหญ่บ้านภูมิลำนาคาเดิมที่บ้านระแงง 45 หมู่ 4 ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 25 มกราคม 2547)

บ้านท่าแครงบทย หมู่ 9 ถ.ศักดิ์เดช ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต อาณาเขตทางทิศเหนือจดเทศบาลนครภูเก็ต ทิศใต้ติดหมู่ 6 บ้านบ่อแร่ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกติดหมู่ 1 นาบอนไต้ย ภูมิประเทศน้ำเข้าถึง ป่าโกงกาง ปัจจุบันที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาใต้ในการสื่อสาร มีสุสานวางตุง (สมเณ จิตซื่อ อายุ 57 ปี เกิด พ.ศ.ย ภูมิลำนาคาเดิมที่ อำเภอเมือง 6/70 หมู่ 9 ซ.เสาชิม ถ.ศักดิ์เดช ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตย ให้ข้อมูล 26 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงท่าเรือที่มีหอยแครง(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๓)

บ้านนาในสุดย หมู่ 4 ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ตย เป็นที่นาที่ลึกเข้าไปและเป็นที่นาผืนสุดท้ายที่ไม่สามารถขยายได้อีก เพราะติดกับภูเขาอาณาเขตทางทิศเหนือติดเขาบางทอง ทิศใต้จดทะเล ทิศตะวันออกติดภูเขา ทิศตะวันตกติดหมู่ 3 บ้านไสน้ำเย็น ภูมิประเทศเป็นป่า ภูเขา ที่นาและที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจท่องเที่ยว นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาใต้ในการสื่อสาร (สุกัญญา ทิศทอง อายุ 24 ปี ภูมิลำนาคาเดิมที่บ้านไสน้ำเย็น หมู่ 2 ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 20 มกราคม 2547) ชื่อบ้านนี้หมายถึงทุ่งนาที่อยู่ด้านในมากกว่าที่อื่น(เรียบ ชนะศึก ให้ข้อมูลเมื่อ 24 ธันวาคม 2546)

บ้านไสน้ำเย็นย หมู่ 2 ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ตย ไสน้ำเย็น มีสายน้ำเย็น มีสภาพป่าไม่รกทึบบวกกับมีแม่น้ำลำธารไหลตลอดใครมาจุดนี้รู้สึกเย็นสดชื่น ชาวบ้านจึงเรียกว่า สายน้ำเย็นย อาณาเขตทางทิศเหนือติดถนนพิสิฐกรณียัย ทิศใต้ติดถนนทิวังค์ ทิศตะวันออกติดบ้านมอญย ทิศตะวันตกติดถนนพระบารมี ภูมิประเทศในอดีตอุดมด้วยพืชผลธัญญาหาร, ป่าไม้, ธารน้ำ ปัจจุบันกลายเป็นตึก บ้าน ที่พักอาศัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาใต้ในการสื่อสาร มีโรงเรียนบ้านไสน้ำเย็น (สุกัญญา ทิศทอง อายุ 24 ปี ภูมิลำนาคาเดิมที่บ้านไสน้ำเย็น หมู่ 2 ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 20 มกราคม 2547)

บ้านมอญย หมู่ 2 ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ตย เดิมเป็นชุมชนที่อยู่ของชนชาติมอญ ที่อพยพหนีพม่ามาอยู่บริเวณนี้ โดยไม่ทราบสาเหตุ ภายหลังชาวจีนได้เข้ามาทำเหมืองแร่ดีบุก และได้ตั้งรกรากมาจนถึงปัจจุบันนี้ นับแต่นั้นมาจึงได้เรียกว่าบ้านมอญย อาณาเขตทางทิศเหนือติดบ้านชายวัด ทิศใต้ติดบ้านไสน้ำเย็น ทิศตะวันออกติดภูเขา ทิศตะวันตกติดบ้านโคกทราย ภูมิประเทศในอดีตเป็นป่าไม้ ลำธาร ภูเขา ปัจจุบันกลายเป็นถนนคอนกรีต ที่พักอาศัย บ้านเช่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบบริการ เช่น ค้าขาย บริการตัดผม นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยใต้ในการสื่อสาร มีราชปะทานุสรณ์ 2502ย (ปานอม สัมจัย อายุ 56 ปี เกิด พ.ศ. ภูมิลำนาคาเดิมที่บ้านมอญ 37 หมู่ 2 ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูล 20 มกราคม 2547)

ย บ้านบางจ้ง หมายถึงมะจ้ง ชาวภูเก็ตเรียกลูกจ้ง(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๑)
ย บ้านสะพานหิน หมายถึงบ้านที่มีสะพานสร้างด้วยหิน(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๒)
บ้านจ้วยตุ้ย หมายถึง บริเวณที่มีน้ำสองสายมาสมทบกัน(เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๓)
ย บ้านอาวเก หมายถึงอาวที่ขนถ่ายสินค้า (เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๓)
ย บ้านเกาะสิเหร หมายถึงไปพลู(สุนัย ราชภัณฑารักษ์ ๒๕๒๗:ย และเกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๕)
ย บ้านพรตอก หมายถึง พรุน้ำ (เกตุณา มุกดาสกุลภิบาล ๒๕๔๓:๒๔)

(ประสิทธิ์ ชิดการณ ให้ข้อมูลเมื่อ ๔ กันยายน ๒๕๔๖)
(ไชยยุทธ ปิ่นประดับ ให้ข้อมูลเมื่อ ๙ กันยายน ๒๕๔๖)